

အမရပူရမြို့၊
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

၏

ဂါထာပေါင်းချုပ်

၁၃၆၂-ခုနှစ်

ဝါခေါင်လ

နယူးဘားမားအော့ပိဆက်ပိဋကပုံနှိပ်တိုက်
အမရပူရမြို့။

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

အမရပူရမြို့ (တောင်မြို့) မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော် ဆိုလျှင် သာသနာရေးနယ်ပယ်နှင့်စာပေတွင် မသိသူ မရှိသလောက် ထင်ရှားပေသည်။ ဆရာတော်သည် လူမျိုး၏ဂုဏ်၊ သာသနာတော်၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း သူမတူအောင် အသက်ပေးကြိုးစားခဲ့ရာ လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၃၀)ကျော်ကပင် စိတ်ရှိတိုင်း ရေးစပ်ခဲ့သည်-

- * ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လောင်းလျာတုန်းက နောက်ဆုက်အထိ ပါရမီ၊
- * လူ နတ် များစွာ ချမ်းသာရေးမို့ အသက်ပေးလို့ ဖြည့်ခဲ့သည်။
- * ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာအတွက်မို့ ငါပါ အသက် ဆုံးစေမည်။
- * နောက်မဆုတ်ပေါင် ခုလိုတွေးလို့ ကုသိုလ်ရေးမို့ ကြိုးစားမည်။

ဟူသော ဤ လင်္ကာစာပိုဒ်များကပင် သာသနာအတွက် ခံယူချက် ပြင်းထန်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ ဆရာတော်သည် ခံယူချက် ပြင်းသလောက်လည်း တကယ် အလုပ်လုပ်သော ဆရာတော်ပင် တည်း။ နောက်ဆုံး ပျံလွန်တော်မူသည်အထိ ကျမ်းပေါင်း (၆၀) ကျော်ကို မရပ်မနားရေးသား၍ အလုပ်လုပ်သွားခဲ့သည်မှာ မည်သူမှ မအံ့သြဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ကြပေ။

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

ဆရာတော်သည် သာသနာတော်ကို အနည်းငယ်မျှ အညှိုးမခံ၊ မညှိုးအောင်လည်း အမြဲ ကြိုးစားခဲ့၏။ မည်မျှလောက်အထိ သာသနာတော်အတွက် အလေးပေးထားကြောင်းကိုမူ-

ကိုယ်ထည်းတစ်ယောက်၊ ချမ်းသာရောက်ဖို့၊
ခုလောက်ကြိုးကုတ်၊ အားမထုတ်ဘူး။
ပုဒွမြတ်စွာ၊ သာသနာ၏၊ ရှေးခါ ဘိုးဘ၊
လက်ထက်ကလျှင်၊ ရသည့်တန်ဖိုး၊ ထပ်မညှိုးဖို့၊
အားကြိုးမာန်တက်၊ ငါဆောင်ရွက်သည်---
ဆက်လက် တည်တံ့ပါစေသော်။

ဤ လင်္ကာစာစုကပင် ခိုင်မာသော သက်သေတစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလော့။ ဤမျှလောက်ဆိုလျှင် ဆရာတော်၏ သာသနာအပေါ် ထားရှိသည့် စိတ်ဓာတ်တို့ကို သိသာနိုင်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ပါး၏ စာပေ လက်ရာများသည် မည်သည့်အခါမျှ တိမ်ကော ပျောက်ကွယ် မသွားသင့်ပေ။ သာသနာတော် တည်သရွေ့ တည်ရှိနေရန် ထိန်းသိမ်းရမည့် တာဝန်မှာ ကျန်ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုတာဝန်ကို ကျေပြန်စွာ ထမ်းဆောင်သော အနေအားဖြင့် ဆရာတော်ဘုရား၏ လက်ရာ စာစုတစ်ခု အပါအဝင်ဖြစ်သည့် ဤ“ဂါထာပေါင်းချုပ်” စာအုပ်ကလေးကို တိမ်မြုပ်လုဆဲဆဲတွင် ပြန်လည် ရိုက်နှိပ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သာသနာတော်၏အကျိုး၊ ဆရာတော်ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကျေးဇူးဆပ်လိုက်နိုင်သဖြင့် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သာစု ခေါ်ဆိုလိုက်ရပေသတည်း။

အမှာနိဒါန်း

ဤ“ဂါထာပေါင်းချုပ်” စာအုပ်ကလေးကို သက္ကရာဇ်တစ်ထောင် သုံးရာပြည့်တုန်းက သထုံ-မော်လမြိုင် ခေမာရာမစာသင်တိုက်တို့၏ ဆရာကြီးဒေါ်ခေမာဝတီနှင့်မိခင် ဒေါ်သိန်းရွှေ တို့၏ ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဖြင့်အုပ်ရေတစ်ထောင်ဖြန့်ဖြူးခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးဒေါ်ခေမာဝတီသည် မိမိ၁၅-နှစ် ကျောင်းသားဘဝဝယ် ထိုဆရာ၂၅နှစ် အရွယ်လောက် တုန်းက စစ်ကိုင်းချောင်၌ “စာတော်သောကျောင်းသားကလေး” ဟူသော အမှတ်ဖြင့် တစ်ခဏမျှ စကားပြောလိုက်ဖူး၏။

ထိုနောက် မိမိ၏ စာမေးပွဲများ ပြီးစီးသောအခါ ဗဟန်းစာချ ဆရာဒေါ်ဂုဏဝတီ၊ ဒေါ်ဉာဏဝတီတို့ သထုံ၌ တရား အားထုတ်စဉ် မိမိအကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ပစ္စည်း လေးပါး ဖိတ်ကာ မကြာမကြာ လှူဒါန်းလေ့ရှိ၏။ နောက်ဆုံး ရောဂါတစ်ခုကြောင့် ရန်ကုန် ဆေးရုံကြီး၌ ဆေးရုံတက်ခါနီး အချိန်မှာ မိမိအထံသို့ ငွေပို့ရန် မှာထားသွား၏။ ထိုငွေများသည် ကွယ်လွန်ပြီးမှရောက် လာ၏။ ထို့နောက် မကြာမီ မိခင်ကြီးလည်း ကွယ်လွန်၍ မိမိ အထံသို့ အလှူငွေများ ရောက်လာပြန်၏။ ထိုငွေများဖြင့် စာအုပ် ဓမ္မဒါန ဖြန့်ခဲ့ပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် ဟောင်းနွမ်းလှသော ထိုစာအုပ်ကလေးကို အရေး ယူသောချုပ်သင်းချောင်ဆရာကြီးကစာအုပ်အဟောင်းမှ တချို့ဂါထာ များကို နုတ်၍ တချို့ဂါထာများကို အစားသွင်းပြီး ရှေးအတိုင်း အစီအစဉ်ဖြင့် ထပ်မံရိုက်နှိပ်စေရပါသည်။

၁၃၂၆ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ
နတ်တော်လ

(၁)

ဘုရားရှင်တော်၊ မပွင့်ပေါ်လျှင်
လူတော်အများ၊ စိတ်ကောင်းထားလည်း၊
ဤကားကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်နှင့်၊
ထိုထိုဘုံဘဝ၊ မသိရ-များလှ အပြစ်တွေ။

ဘုရားရှင်တော်၊ ပွင့်ထွန်းပေါ်၍၊
ဟော်ဖော်ညွှန်ကြား၊ မြတ်တရားကြောင့်၊
ဤကား ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်နှင့်၊
ထိုထိုဘုံဘဝ၊ သိကြရ-များလှ ကျေးဇူးပေ။

ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ ဘုရားရှင်ကို၊
ဦးတင်မပြတ်၊ ကျေးဇူးဆပ်ဖို့၊
အမြတ်ရတနာ၊ သာသနာ၏၊
နိုင်ရာဝန်ထမ်း၊ ကိုယ်စီစွမ်း၊
ကြိုးပမ်းကြပါလေ။

မာတိကာခေါင်းစဉ်

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်	က
အမှာ နိဒါန်း	ဂ
အောင်တော်မူ ဘုရားရှိုးခိုး ဂါထာ	၁
ဆရာကြီး ဒေါ်ခေမာဝတီ အကြောင်း စီကုံး	
အပ်သော ဂါထာ	၂
အတွင်းရှုပ် အပြင်းရှုပ်ကို ဘယ်သူဖြေရှင်းနိုင်ပါ	
သနည်းဟု နတ်သားလျှောက်ထားချက် ဂါထာ	၃
အရှုပ်ရှင်း ဂါထာ	၅
တောကျောင်းကလေး၏ ရှုမျှော်ခင်း	၆
တောမျှော် ဂါထာ	၇
တောမှာနေလျှင် အနိစ္စလက္ခဏာ ထင်အောင်	
သစ်ပင်တွေကဟောနိုင် ပုံကိုပြသောအနိစ္စသညာ ဂါထာ	၈
ဒုက္ခ၏ အနီး၌ နိဗ္ဗာန်၏ အရသာပေါ်လာပုံကို	
ပြသောနိဗ္ဗာန်၏ အအေးဓာတ်	၁၀

(ဃ)

မာတိကာခေါင်းစဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

လာဘ်နှင့်ဥစ္စာ ဆွေညာအစစ် ချမ်းသာစစ်ကို ရွေးချယ်တတ်ရန် အမြတ် ၄-မျိုး ဂါထာ	၁၁
ယောဂီများ၏ကျင့်စဉ် လွတ်လပ်ရေး မျက်လှည့်အလား လှည့်စားသောတရားတွေကို သာယာမိ၍ အဖိခံရပုံ ဂါထာ	၁၂
သံသရာအရေးကို ကြိုးစာသင့်သလောက် မကြိုး စားသည့်အတွက် ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ပြသော ပုထုဇဉ်အဖြစ် ဂါထာ	၁၃
ကိလေသာမီး တညှီးညှီးလောင်တုန်းမှာ ပျော်စရာ မကောင်းပုံနှင့် အဝိဇ္ဇာအမှောင်ကင်းအောင် အရောင် အလင်း ရှာသင့်ပုံကို ပြသော အလင်း ဂါထာ	၁၄
ခရီးသွားကြောက်ဖွယ် ဂါထာ	၁၅
တဏှာရေအယဉ် ဂါထာ	၁၆
ပဒုမ္မာကြာပန်းများ နေရောင်ကြောင့် ညှိုးနွမ်း သလို ဇရာကြောင့် ညှိုးနွမ်းရပုံကို ရပြသော ဇရာအပြစ် ဂါထာ	၁၇
ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ရေတော်များ အနည်းငယ်တွန့် လာပုံ ကို အရှင်အာနန္ဒာ မြင်ရသဖြင့် ဘုရားရှင်အား လျှောက်၍ ဇရာကို ကြိမ်းမောင်းပုံ ဂါထာ	၂၀
ခဏအဖိုးတန်ပုံ ဂါထာ	၂၁

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဘုရားရှင်ကို မမြင်ရဘဲ မြေမျိုခါနီး၌
 အရှင်ဒေဝဒတ်၏ ကန်တော့ခန်း ၂၂

သာသနာ့ ဥယျာဉ်ကြီး၌ ရှင်ရဟန်းကောင်း
 တည်းဟူသော သစ်ပင်များ စိုက်ပျိုးနည်းကို
 ပြသော ရှင်ပြုရဟန်းခံ ဂါထာ ၂၃

ဒါနမျိုးစေ့ အပျိုးလွဲပုံ ၂၄

သာသနာတော်သည် အနှစ်ငါးထောင်ကြာအောင်
 တည်စေကာမူ ကမ္ဘာထောက်က တစ်ခဏလောက်
 မျှသာကြာမည်ကိုပြသော သာသနာ့အလင်းရောင် ၂၆

သာသနာအခါကောင်းခိုက် အားစိုက်သင့်သည်ကို
 ပြသော လသာခိုက်ဗိုင်းငင် ဂါထာ ၂၇

ချစ်ခင်ရာ၌ အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှိတတ်ပုံကို ပြသော
 ချစ်ခြင်း၏အကြောင်း ၂၈

အခြားသူတို့ အခွန်းတစ်ရာထက် ချစ်သူတစ်ခွန်းက
 အဖိုးတန်ပုံကို ပြသောဂါထာ ၂၉

အလုပ်မှန်လျှင် ကဲ့ရဲ့ခံရမှာ မကြောက်သင့်
 ပါရမီဖြည့်ဘက်တို့ အတူတူ ကျင့်လည်ရတတ်ပုံ
 ပြသော ပါရမီဖြည့်ဘက် ဂါထာ ၃၁

ဘုရားအလောင်းတော် တောထွက်သွားသည့် အခါ
 ယသော်ဓရာစုဖုရား တမ်းတပုံ ၃၂

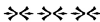
(စ)

မာတိကာခေါင်းစဉ်

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
လောကဓံနှင့် တွေ့လျှင် မတုန်လှုပ်ထိုက်ပုံကို	
ပြသော စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာရေး ဂါထာ	၃၄
သံယောဇဉ်ကြိုး ဂါထာ	၃၆
အချစ်များသလောက် ဒုက္ခများပုံကို ပြသောအချစ်၏ဒုက္ခ	၃၇
သီလရှင်အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြသော ဂါထာ	၃၈
သေဂီ ဩဝါဒဂါထာ	၃၉
သုဓမ္မစာရီ၏ ဥဒါန်း	၄၀
မိန်းမစွမ်းရည်	၄၁
ငွေ၏သတ္တိ	၄၃
နောက်မဆုတ်တမ်း	၄၄
လူကြီးသူမ ရိုသေခြင်း၏ အကျိုးကို ပြသောရိုသေမှု	၄၅
သံရှစ်ချက် ဂါထာ	၄၆
သိကြားမင်းက သုသိမမည်သော သားငယ်ကို	
ဆုံးမသော အပျင်း၏ အပြစ်ပြ ဂါထာ	၄၇
ယဉ်ကျေးမှု	၄၈
အရာရာ အောင်မြင်နည်းကို ပြသော အောင်မြင်ရေး ဂါထာ	၄၉
အဆင်းလှ၍ အမျိုးမြတ်သော်လည်း ပညာမရှိက	
လူ့ပေါက်ပန်း ဖြစ်ရတတ်ပုံကို ပြသော ပညာမဲ့အပြစ်	၅၀

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ပညာသင်မပေးသော မိဘတို့ ရန်သူနှင့်တူပုံကို ပြသော ရန်သူမိဘ	၅၁
အစွမ်းမရှိသူသည် လူမဟုတ်, မိခင်၏ကျင့်ကြီးသာ	၅၂
မဂ္ဂင်ယာဉ်ပျံတော်ကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ပါ	၅၃
သီလအကျိုးကို ကုန်အောင် မပြောနိုင်	၅၄
ကန်တော့လာသောအခါ ဆုပေး ဂါထာ	၅၆
လောက၌ မိမိကိုယ်သာ အချစ်ဆုံး	၅၇
သာသနာရေး မျှော်တွေး၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုချက်	၅၈
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ မာရ်နတ်ကို အောင်မြင်တော်မူပုံ	၅၉
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အာဠာဝကကို အောင်မြင်တော်မူပုံ	၆၀
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ နာလာဂီရိဆင်ကို အောင်မြင်တော်မူပုံ	၆၁
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အင်္ဂုလိမာလကို အောင်မြင်တော်မူပုံ	၆၂
အရိယာ, ပုထုဇဉ် အမြင်မတူ	၆၃
ကျောချင်းကပ်ယှဉ် ပြေးကြအင်သို့	၆၄
သဗ္ဗညာဏ်တော် စွမ်းသုံးဖော်	၆၄
အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထတိုင်း ရွတ်ဖတ်ပွားများရန် မေတ္တာပို့	၆၆

မာတိကာ ပြီးပြီ။

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

၏

၏ဆခပေါင်းချုပ်

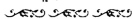
ပထမကျော် စာမေးပွဲဝင်ရန် စာကြည့်ရင်း
ရေးသားရွတ်ပွားသော

အောင်တော်မူ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဥုံ နမော တေ ဝိဇေတုံ မေ၊
ဇယတော ဒဒတော ဇယံ၊
နဋ္ဌထမ္ဘံ သဗ္ဗသန္တံ၊
ကရ မေ ဇယမဂ်လံ။

ဥုံ-အန္တရာယ်ကင်း၊ ရန်စွယ်ရှင်း၍၊ ကောင်းခြင်းစဉ်ကာ၊
မယှဉ်သာအောင်၊ မင်္ဂလာကြီး ဖြစ်ပါစေသတည်း။ နဋ္ဌထမ္ဘံ-
ထောက်ပံ့မည့်လူ၊ ကူညီမည့်နတ်၊ ရံပတ်ဝဲယာ၊ ဗြဟ္မာလည်း
မရှိပါပဲ။ သဗ္ဗသန္တံ-ကိုယ်နေရှိန်မပျက်၊ တသိန်ထွက်ဖို့၊ ငြိမ်
သက်ဖွေးဖြူ၊ အေးအေးလူသာလျှင်၊ ဇယတော-ပါရမီစက်ဟုန်၊
လက်နက်စုံဖြင့်၊ ချက်ကုန်မလွဲ၊ ပွဲတိုင်းမရှောင်၊ နွဲ့တိုင်းပင်
အောင်တော်မူပေထသော၊ ဇယံ ဒဒတော-အောင်ရာစည်းကမ်း၊
အောင်နည်းလမ်း၌၊ မှီငြမ်းမလစ်၊ အသစ်အဆန်း၊ တစ်ဂဏန်း
က၊ မှန်းဆ၍မျှော်၊ ပန်းရအောင်လည်း လမ်းပြပေးသနား
တော်မူပေထသော၊ တေ (တဝ)- မကိုဋ်ရောင်လှုံ၊ သျှောင်ပျံမှာ၊

အောင်လံစွင့်စွင့်၊ လွင့်တလူလူ၊ အောင်တော်မူ အရှင်မြတ်အား။
 မေ (မမ) - မအောင်သေးခင်၊ အောင်ကြွေးတင်၍၊ အောင်မြင်ရန်မျှော်၊
 တပည့်တော်၏ ၊ ဝိဇေတုံ - မရှောင်ခပင်း၊ အခေါင်နင်း၍၊ အောင်ခြင်း
 ကြီး အောင်ပါရခြင်း အကျိုးငှာ၊ နမော - အောင် ခဲ့သည့် တန်ခိုး
 ဂုဏ်ကို၊ အမျိုးစုံမှန်းဆ၍၊ တမ်းတရိုခိုးပါ၏ဘုရား၊ မေ (မမ) -
 မအောင်သေးခင်၊ အောင်ကြွေးတင်၍၊ အောင်မြင်ရန်မျှော်၊ တပည့်
 တော်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ရန် အတိတ်၊ အောင်နိမိတ်ဖြင့်၊
 အောင်ဘိသိက်သွင်း၊ အောင်ဟိတ်ကျင်း၍၊ အောင်ခြင်းဆင်ကာ၊
 မင်္ဂလာကို၊ ကရ - သပြေအနု၊ ငွေခရဖြင့်၊ ဇေယျတုပုံ၊ မေရတုံအောင်၊
 အဖုံဖုံအမှုအေးဖို့၊ ပြုပေးတော်မူပါ၊ အောင်တော်မူ အရှင်မြတ်ဘုရား။

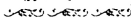

၁၃၀၀-ပြည့်နှစ်က ဒေါ်ခေမာဝတီ၏ အကြောင်းကို
 အတူနေ တပည့်အထံမှ ကြားရသည့်အတိုင်း
 စီကုံးအပ်သော ဂါထာ

မရူန.မဂ္ဂဟာ ဒေဟံ၊
 ခေ တာရာနံ မဟာပထေ၊
 မာဝ မေ ဇေဋ္ဌိကာ ပေမ-
 ဝတီ သြဟာယ ဟေိကေ။

တာရာနံ- နတ်တို့ပျော်စံ၊ ဘုံဗိမာန်ဟု၊ ဝေယံသွားလာ၊
 ကြယ်များစွာတို့၏။ မဟာပထေ-လမ်းကြီး လမ်းငယ်၊ အသွယ်သွယ်
 ဖြင့်၊ ခြယ်လှယ်ဖြတ်သန်း၊ နတ်လမ်းကြီး ဖြစ်ပေထသော။

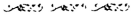
ခေ-အထက်ဝေဟင်၊ မိုးကောင်းကင်၌၊ မာဝ-ရောင်လျှံငြိရွှန်း
 လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ ဖေမဝတီ-ပင်ကိုယ်ရုပ်ရော၊ နှုတ်အပြောနှင့်၊
 မနောသစ်လွင်၊ ပြစ်တင်ဖွယ်မနှော၊ ချစ်ခင်ဖွယ်ပေါသော၊ မေ -
 တစ်ဘဝတွင်၊ တခဏမြင်ဖို့၊ တမင်ဖန်လာ၊ မောင်တော်ငါ ၏။
 ဇေဋ္ဌိကာ-ခေမာရာမ၊ နှစ်ဌာန၌၊ ထာဝရအုပ်စီး၊ အမတော်ကြီး
 သည်၊ ဟေကေ-ဤဘက်ဘဝ၊ တွေ့ကြရသည့်၊ များလှဆွေ
 ကောင်း၊ တပည့်အပေါင်းတို့ကို၊ ဩဟာယ-ကံဖြစ်သမျှ၊ ကျန်ရစ်
 ကြဟု၊ လှစ်ဟညွှန်းမြွက်၊ ခွန်းမဆက် သော်လည်း၊ လွမ်းလျက်
 ပစ်ခွာ၊ မေတ္တာတော်ရုတ်သိမ်းလျက်သာလျှင်၊ မရူနံ-ကံအဟုန်နှင့်၊
 အစုံသင့်က၊ ဘုံမြင့်ဇာတ်ပြောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့၏။ ဒေဟံ-
 ထင်းတစက်စက်၊ အဆင်းထွက်၍၊ လင်းလျက်ပျိုမြစ်၊ ကိုယ်
 အသစ်ကို၊ အဂ္ဂဟာ၊အဂ္ဂဟာဝတ-နတ်တို့နန်းမြေ၊ စခန်းဘွေဝယ်၊
 ပန်းဝေဝေဖြိုး၊ စန်းရေချိုးဖို့၊ တစ်မျိုးအနေ၊ ဖြူတလွင့်လွင့်၊
 ပူမသင့်အောင်၊ ဩော်-ယူနှင့်ချေပေါ့တကား။

“အတွင်းရှုတ် အပြင်ရှုတ်ကို
 အဘယ်သူသည် ဖြေရှင်းနိုင်ပါသနည်း” ဟု
 နတ်သား၏ လျှောက်ထားချက်

အန္တောဇဏှံ ဗဟိဇဏှာ၊ ဇဏှာယ ဇဋိတာ ပဇာ၊
 တံ တံ ဂေါတမ ပုစ္ဆာမိ၊ ကော ဣမံ ဝိဇဇယေ ဇဋံ။
 ဂေါတမ- အနွယ်တော်ရ၊ ဂေါတမဟု၊ နာမ မည်တွင်၊
 ရှင်ပင်မြတ်ဘုရား၊ ယာ အန္တောဇဏှာ- ကိုယ့်တွက် ကိုယ့်တာ။

ကိုယ်၌စွာနှင့်၊ ကိုယ်ပါချဉ်းတုပ်၊ အကြင်တဏှာတည်းဟူသော အတွင်းအရှုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ယာ ဗဟိဇော-သူတွက်သူတာ၊ သူ့ဥစ္စာနှင့်၊ သူပါယုဉ်တုပ်၊ အကြင်တဏှာတည်းဟူသော အပြင် အရှုပ်သည်လည်းကောင်း၊ သံဝိဇ္ဇတိ - လောကလုံးတွင်၊ အသုံးဝင်၍၊ ထုံးစဉ်မသွေ၊ ထင်ရှားရှိနေခဲ့ပါပြီ။ တာယ ဇောယ-အတွင်းအပ၊ မကင်းရအောင်၊ ပြင်းပြချုပ်ထား၊ ထိုတဏှာတည်း ဟူသော အရှုပ် တရားသည်။ ပဇာ-သူရောကိုယ်ပါ၊ များပြားစွာတောင်း၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ ဇဋိတာ-ကမ္ဘာကသိုဏ်း၊ ဘဝတိုင်းပင်၊ ရစ်ဝိုင်းတုပ်မွေ့၊ မလှုပ်လေအောင်၊ ရှုပ်စေအပ်ပါပြီ။ တံတသ္မာ-သို့ကလိုမကွာ၊ အရာရာပင်၊ တဏှာတုပ်မွေ့၊ မလှုပ်လေအောင်၊ ရှုပ်စေအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ-ထိုတဏှာပွေ့ရှုပ်၊ အခြေဖြုတ်အောင်၊ ဖြေဖြုတ် နိုင်ကြောင်း၊ အစွမ်းကောင်းကို၊ ပုစ္ဆာမိ-အရေးရောက်မရောက်၊ အတွေးပေါက်သဖြင့်၊ အကြောက်စွန့်ကာ၊ လျှောက်ဝံ့ပါ၏။ ကော- နတ်နှင့်လူဝယ်၊ ဘယ်နွယ်ဘယ်ရိုး၊ ဘယ်သူမျိုးသည်။ ဣမံဇဋ်- လောကအလုံးတွင်၊ အသုံးဝင်၍၊ ထုံးစဉ်အနေ၊ လိမ်ပွေယုက်မြှေး၊ ဤတဏှာတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေးကို၊ ဝိဇဋေယ-မပွေမရှုပ်၊ အခြေဖြုတ်အောင်၊ ဖြေဖြုတ်နိုင်ပါသနည်း ဘုရား။

အရှုပ်ရှင်း ဂါထာ

သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော၊
 စိတ္တံ ပညဉ္ဇ ဘာဝယံ၊
 အာတာပိ နိပကော ဘိက္ခု၊
 သော ဣမံ ဝိဇေယေ ဇဋ္ဌံ။

သပညော-ကမ္မဇပဋိသန်၊ ဟိတ်သုံးတန်ကြောင့်၊ အမှန်
 မြင်သိ၊ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်လည်းရှိထသော၊ အာတာပိ-ကိလေသာမာရ်၊
 သူပုန်ရန်ကို၊ ပူပန်စေတတ်၊ ဝိရိယဓာတ်လည်းရှိထသော၊ နိပကော-
 ပါဋိဟာရိယဉာဏ်၊ ရင့်သန်ပြီးမြောက်၊ အရာရာ၌ ခရီးရောက်
 ထသော၊ ဘိက္ခု-သံသရာဘေး၊ လာမည့်ရေးကို၊ လေးလေးပင်ပင်၊
 အစဉ်မပြတ်၊ ကြည့်ရှုတတ်ထသော၊ သော နရော-လူတွင်လူမြတ်၊
 လူဥက္ကဋ္ဌ်ဟု၊ ခေါ်မှတ်စရာ၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ သီလေ-စတုပါရိ၊
 သုဒ္ဓိလေးဖြာ၊ သိက္ခာသီလ၊ ဟူသမျှ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ-အစဉ်မပြတ်၊
 ဖြည့်ကျင့်လတ်သဖြင့်၊ မတ်မတ်မားမား၊ ရပ်နားတည်နေပြီး၍၊
 စိတ္တံစ-အာရုံအများ၊ လှုပ်လေငြားလည်း၊ ကျောက်သားတိုင်နဲ့၊
 ယိုင်မလဲဖို့၊ ခိုင်မြဲ တည်မတ်၊ သမာဓိစိတ်ဓာတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပညဉ္ဇ-အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု၊ ကြည့်ရှုထင်လာ၊ ဝိပဿနာပညာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယံ-တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့်၊ မြင့်ထက်မြင့်
 အောင်၊ အသင့်ပုံသေ၊ ပွားများစေသည်ရှိသော်၊ ဣမံဇဋ္ဌံ-လောက
 အလုံးတွင်၊ အသုံးဝင်၍၊ ထုံးစဉ်အနေ၊ လိမ်ပွေယှက်မြေး၊
 ဤတဏှာတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေးကို၊ ဝိဇေယေ-မပွေမရှုပ်၊

အခြေပြုတ်အောင်၊ ဖြေဖြုတ်နိုင်ရာသတည်း။

ပင်ကိုပဋိသန္ဓေက ဉာဏ်ပညာပါရှိ၍ သီလ၌ တည်ပြီးလျှင် သမာဓိပညာကို တိုးပွားစေလျက် အပူတပြင်းအားထုတ်သူသာ ထိုအရှုပ်ကို ဖြေရှင်း နိုင်စရာရှိသည်။

တောကျောင်းကလေး၏ ရှုမျှော်ခင်း

သန္ဓေမာနဒကော သန္ဓေ၊
ဖလပုပ္ဖေါ.ပသောဘိတော၊
သဉ္ဇန္တော နီလရက္ခေဟိ၊
ပီဏောတိ အဿမော မနံ။

သန္ဓေမာနဒကော-ငွေသောင်ကမ်းခြေ၊ အပန်းဖြေဖို့၊ စမ်းရေ အယဉ်၊ တသွင်သွင်နှင့်၊ အစဉ်မပြတ်၊ စီးသွားရာအရပ်လည်း ဖြစ်ပေထသော၊ သန္ဓေ-မြို့ရွာအူသံ၊ မဆူညံပဲ၊ လူသံတိတ်ချိန်၊ ဆိတ်ငြိမ်အေးမြပေထသော၊ ဖလပုပ္ဖေါပသောဘိတော-ရာသီ မလင့်၊ ခါညီသင့်၍၊ သီးပွင့်ငုံကင်း၊ ရဂုံတွင်းမို့၊ ထုံသင်း၍ကြိုင်၊ တလှိုင်လှိုင်တင့်တယ်ပေထသော၊ နီလရက္ခေဟိ-ဝမ်းတစိုစို၊ ညှိတ မှောင်မှောင်၊ ခိုရောင်မြသွေး၊ ကမ္ဘာ့ဆေးဖြင့်၊ အလှရေးသည့်အသွင်၊ သစ်ဟ်ပိတ်ပေါင်း၊ အရိပ်ကောင်းတို့သည်၊ သဉ္ဇန္တော-ဝဲယာ ရစ်သန်း၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ပေထသော၊ အဿမော-ကိုယ်တည်းအောင်း ဝိ ကြဟ္မစိုရ်ဖြင့်၊ အလိုပြည့်ဝ၊ ဖြေစရာနှင့်၊ တွေ့ရပေတောင်း၊

ဤ သင်္ခမ်းကျောင်းကလေးသည်၊ မနံ-မနောကြည်ကြည်၊ သဘော
တည်လျက်၊ တောမှိုလိုရိပ်၊ ယောဂီစိတ်ကို၊ ပီဏောတိဝတ- ဝါဂ္ဂမ်း
ဆီထိ၊ အကြည်ပြည်ဖို့၊ ပီတိဓာတ်နိုး၊ မပြတ်တိုးလျက်၊ မြတ်နိုး-
နှစ်သက် စေနိုင်လေစွ တကား။

မဃဒေဝ။ ။မာတင်္ဂကြီး၊ တောခိုမှီးသို့၊ ကိုယ်တည်းအောင်ခို၊
ဗြဟ္မစိုရ်ဖြင့်၊ အလိုတော်ပြည့်၊ ပြည်အောင် ဖြည့်ပိမ့်၊ ငါ၏
နောက်တော်၊ တစ်ယောက်သော်မျှ၊ မခေါ်အပို၊ ဖော်မလိုသည်
---ရွှေကိုယ်သက်သက်ရှင်းရှင်းတည်း။

“ အလွန် ပျော်မွေ့ဖွယ် ကောင်းသော တောကျောင်း
ကလေး၌ ရှေးရှေး သူတော်ကောင်းတို့ တရားဖြင့်မွေ့လျော်ကြ
သကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ မွေ့လျော်ရ ပါအံ့” ဟုမျှော်မှန်း
သော ဂါထာဖြစ်သည်။

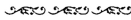

တောမျှော်ဂါထာ

**ကဒါ.ဟံ ကန္တရေရမေ၊ ဝိညူန.မဘိသေဝိတေ၊
ဒန္တော သန္တော သမာစာရေ၊ စရေယျံ ဥတ္တ မုတ္တမေ။**

အဟံ- အများမဆန်၊ တရားမှန်ကို၊ အားသန် ရည်ရော်၊
တပည့်တော်သည်၊ ကဒါ-အခါခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်ကို၊ တွက်စစ်ညွှန်ပြ၊
ဘယ်ကာလ၌၊ ရမေ-ရွှင်ပြအေးကြည်၊ ဘေးမသိပဲ၊ နေ့လည်ညဉ့်ပါ၊
ဘယ်ခါမပြောင်း၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာကောင်းသော၊ ဝိညူန-ဆန်း
ဉာဏ်မများ၊ လမ်းမှန်သွားသည်၊ တရားသိမြင်၊ ပညာရှင်တို့သည်၊
အဘိသေဝိတေ- ခင်ခင်မင်မင်၊ တရွှင်ရွှင်နှင့်၊ အစဉ်မပြတ်၊ မှီဝဲ

အပ်သော၊ ကန္တရေ-ကျောက်တောင်ကျောက်တန်း၊ ကျောက်ခါးပန်း
 ဌ၊ ကျောက်ပန်းခက်ဝေ၊ ကျောက်စက်ရေနှင့်၊ ကျောက်ငွေဘော်ဖြူ၊
 ကျောက်အင်္ဂုလ်၊ ကျောက်ဂူထွင်းဖောက်၊ ကျောက်တောင်ချောက်
 ဌ၊ ဒန္တော-ပင်ကိုယ်စွဲသန်၊ ယဉ်ကျေးဟန်ထက်၊ သဏ္ဍာန်ထူးထွေ၊
 ယဉ်ကျေးစေလျက်၊ သန္တော-အာရုံအများ၊ မလှုပ်ရှားပဲ၊ တရား
 ရှာဖွေ၊ ငြိမ်သက်စေလျက်၊ ဥတ္တ မုတ္တမေ-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ရောက်
 ကြောင်းမှန်သဖြင့်၊ ကေနိကျင့်အပ်၊ အလွန်ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊
 သမာစာရေ- ဓုတင်တစ်ခန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်၊ များကျယ်
 ဘိတောင်း၊ အကျင့်ကောင်းတို့ကို၊ စရေယျ-လုံ့လရင်သန်၊ အသင့်
 မှန်အောင်၊ ကျင့်ကြံကြီးကုတ်၊ အားထုတ်ရပါအံ့နည်း။

တောမှာနေလျှင် အနိစ္စလက္ခဏာ ထင်အောင်
 သစ်ပင်တွေက ဟောနိုင်ပုံကို ပြသော
 အနိစ္စသညာ ဂါထာ

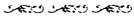
အဘိရတ္တာနိ နိလာနိ၊
 ပဏ္ဍုနိ ပတိတာနိစ၊
 ပဿန္တော တရပဏ္ဍာနိ၊
 နိစ္စသညံ ပနုဒတိ။

အဘိရတ္တာနိ-တစ်ခေတ်ကူးလစ်၊ ဖူးပရင်ဖြင့်၊ မြူးချစ်စဖွယ်၊
 နုနယ်နီမြန်းခိုက်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော၊ နိလာနိစ- စိမ်းတစိုစို၊
 ညိုတမှောင်မှောင်၊ ခိုရောင်မြသွေး၊ ကမ္ဘာဆေးဖြင့်၊ အလှရေးသကဲ့သို့
 လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍုနိစ-ပယင်းပမာ၊ အဆင်းဖြာလျက်၊

ဝင်းဝါဖြော့တော့ခိုက်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ပတိတာနိစ-ရတုဂိမှန်၊
 နေရှိန်ဒဏ်ကြောင့်၊ ချိန်တန်စေ့ရောက်၊ ရေငွေပျောက်သဖြင့်၊
 သွေ့ချောက်ကြွေကျခိုက်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော၊ တရူပဏ္ဍာနိ-
 သူခေတ် သူ့ခါ၊ ပေါ်လာဖြစ်ပျက်၊ သစ်ရွက်အပေါင်းတို့ကို၊
 ပဿန္တော-ကမ္မဋ္ဌာန်းဂူ၊ စမ်းအင်္ဂုမှ၊ မှန်းယူနေစဉ်၊ တွေ့မြင်ရသည်
 ရှိသော်၊ နိစ္စသည်- မကွဲမလည်၊ အမြဲတည်ဟု၊ စွဲမှီထင်ကာ၊ စဉ်လာ
 အမှား၊ သညာများကို၊ ပနုဒတိ-တောငွေတောင်ငွေ၊ ချောင်ခလေ့
 ဖြင့်၊ ရှောင်ဝှေ့ ပယ်ရှားနိုင်တော့သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ တောကျောင်းကလေး၌ နေသောအခါ ကဆုန် နယုန်၌
 ရွက်နုများကို မြင်ရ၍လည်းကောင်း၊ မိုးတွင်းမှာ စိုနေသော
 သစ်ရွက်များကို မြင်ရ၍လည်းကောင်း၊ တပေါင်းလလောက်၌
 ဝါနေသောသစ်ရွက်တို့ကို မြင်ရ၍လည်းကောင်း၊ တန်ခူးလ
 လောက်၌ကြွေကျသည်တို့ကို မြင်ရ၍လည်းကောင်း မမြဲသော
 အနိစ္စသညာသည် အလိုလို ထင်လာနိုင်ပါသည်။

စဉ်းစားလေ့ရှိသော ပုထုဇဉ်တို့အား
ဒုက္ခ၏အနီး၌ နိဗ္ဗာန်၏ အရသာ ပေါ်လာပုံကိုပြသော

နိဗ္ဗာန်၏ အအေးဓာတ်

နိဗ္ဗာန် ပရမံ သန္တံ၊
သန္တသန္တောဘိ ပတ္တိတံ၊
ဒုက္ခိနော ဒုက္ခမာသန္ဓေ၊
တဿ ရသော ပကာသတေ။

ပရမံ သန္တံ-ဇာတိကွာကင်း၊ ဇရာရှင်း၍၊ နာခြင်းသေရေး၊ အရှေ့ဝေးလျက်၊ အအေးဓာတ်တုံး၊ မပြတ်သုံးဖို့၊ အမြတ်ဆုံးမှန် သည်၊ သန္တိလက္ခဏာ၊ ငြိမ်သက်လှစွာသော၊ နိဗ္ဗာန်-တစ်ဆယ့် တစ်သီး၊ မီးအဆူဆူ၊ အပူဓာတ်ကိန်း၊ တစ်ဇာတ်သိမ်း၍၊ ပြတ်ငြိမ်းရာ မှန်၊ အေးနိဗ္ဗာန်ကြီးကို၊ သန္တသန္တောဘိ-သူတော်သေတ္တာ၊ အနှစ်စု သည်၊ ယခုရှေးခေတ်၊ ပညာရှိအစစ်တို့သည်၊ ပတ္တိတံ-လောကီ ဇာတ်ကျော့၊ ဓာတ်သဘောကို၊ ခပ်ပေါပေါထင်မြင်၍၊ ခင်မင်တောင့်တ အပ်ခဲ့လေပြီ၊ ဒုက္ခိနော-တစ်ရံတစ်ခါ၊ မခံသာအောင်၊ ဖန်လာစုပုံ၊ ဒုက္ခတွေကြုံ၍နေသော ပုထုဇဉ်လူပြိန်းအား၊ ဒုက္ခမာသန္ဓေ-ဇာတိ မကင်း၊ အကြောင်းရင်းကြောင့်၊ ပေါင်းသင်းရှုပ်ပြန်၊ ရုပ်နာမ်ချင်းတွဲ၊ ဆင်းရဲမုချ၊ ဒုက္ခ၏အနီး၌၊ တဿ ရသော-သူလဲမပါ၊ ငါလဲမရှိ၊ ဇာတိလဲကင်း၊ ဇရာရှင်း၍၊ နာခြင်းမှာဝေး၊ အေးတကြည်ကြည်၊ အားလုံးကုန် ကိန်းခမ်းဆိုက်သဖြင့် ငြိမ်းချမ်းလိုက်မယ့် နိဗ္ဗာန်၏ အနှစ်အဆီသည်၊ ပကာသတေ-တတွေးတတွေး၊ တရေးရေးနှင့်၊ တ အေးအေး လမ်းပြသကဲ့သို့ မှန်းဆတိုင်း ထင်ရှားလေတော့သတည်း။

လာဘ်နှင့်ဥစ္စာ ဆွေဉာအစစ် ချမ်းသာစစ်ကို
ရွေးချယ်တတ်ရန်
အမြတ်လေးမျိုး

အာရောဂျပရမာ လာဘာ၊
သန္တုဋ္ဌိ ပရမံဓနံ၊
ဝိဿာသပရမာ ဉာတိ၊
နိဗ္ဗာန် ပရမံသုခံ။

လာဘာ-ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ, နှစ်ဌာန၌, နေ့ညမပြတ်, ရနိုင်
သောလာဘ်တို့သည်။ အာရောဂျပရမာ- ရောဂါကင်း၍,ကျန်းမာ
ခြင်းသာ, အမြတ်ဆုံးရှိပါပေကုန်၏။ သန္တုဋ္ဌိ-ရသမျှနှင့် မျှတရောင်ရဲ
၍ အောင့်အဲတင်းတိမ်ခြင်းသည်။ ပရမံဓနံ- ကြောင့်ကြလည်း
ကင်း, တောင့်တရှင်း၍, လွန်မင်းမျိုးမှန်, အဖိုးတန် ဥစ္စာကြီးပါ
ပေတည်း။ ဉာတိ-မိဘက် ဖဘက်, သွေးသား ဆက်သဖြင့်,
ချစ်သက်ဝေရိုး, မိဆွေ ဖမျိုးတို့သည်။ ဝိဿာသပရမာ-ကောင်း
ဆိုးတိုင်ပင်, အကျွမ်းဝင်၍, ခင်မင်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံး ရှိပါပေ
ကုန်၏။ နိဗ္ဗာန်-တစ်ဆယ့်တစ်သီး, မီးအဆူဆူ, အပူဓာတ်ကိန်း
တစ်ဇာတ်သိမ်း၍, ပြတ်ငြိမ်းရာမှန်, အေးနိဗ္ဗာန်ကြီးသည်။ ပရမံသုခံ
-ဇာတိကွာကင်း, ဇရာရှင်း၍, နာခြင်းသေရေး, အရှေ့ဝေးလျက်,
အအေးဓာတ်တုံး, မပြတ်သုံးဖို့, အမြတ်ဆုံး ချမ်းသာကြီးပါပေတည်း။

ဆောင်။ ။ကျန်းမာခြင်းလာဘ်, ရောင်ရဲတတ်မှု, အမြတ်ဥစ္စာ,
ဆွေမျိုးမှာကား, ကောင်းရာတိုင်ပင်,ဆိုး ဝှိုင်းပင်ဖို့, ကျွမ်း
ဝင်အချစ်, ချမ်းသာစစ်မှာ, နိဗ္ဗာန်သာ, သေချာစွဲ၍ မှတ်။

ယောဂီများ၏ ကျင့်စဉ်
လွတ်လပ်ရေး

ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌသင်္ခါရေသု၊
ဝိပဿန္တာ နိဗ္ဗိန္ဒုရေ၊
နိဗ္ဗိန္ဒုန္တာ ဝိရဇ္ဇန္တိ၊
ဝိရဇ္ဇန္တာ ဝိမုစ္စရေ။

ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌသင်္ခါရေသု-တွေ့ကြဆုံကြ၊ ဘုံဘဝဝယ်၊ ကြုံရလေ
တောင်း၊ သင်္ခါရအပေါင်းတို့၌၊ ဝိပဿန္တာ-မျက်မြင်ကလေးမျှ၊ တွေး
မဆပဲ၊ ဘေးဘယဝိုင်းအင်၊ ကသိုဏ်းထင်အောင်၊ နှိုင်းယှဉ်သိမှု၊
သတိပြုလျက်၊ ကြည်ရှုတွင်တွင်၊ ဆင်ခြင်မှန်မှန်၊ အမြင်သန်ကြ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိန္ဒုရေ-မနှစ်သက်အား၊ ပြစ်ချက်များကြောင့်၊
တရားမှီး၍၊ ငြီးငွေ့ကြလေကုန်၏။ နိဗ္ဗိန္ဒုန္တာ-မနှစ်သက်အား၊ ပြစ်ချက်
များကြောင့်၊ တရားမှီး၍၊ ငြီးငွေ့ ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိရဇ္ဇန္တိ-
သင်္ခါရဇာတ်ထဲ၌၊ တပ်စွဲခြင်းမရှိကြလေကုန်၊ ဝိရဇ္ဇန္တာ-
သင်္ခါရထဲ၌၊ တပ်စွဲခြင်းမရှိကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိမုစ္စရေ-တကယ့်
ဓိဋ္ဌာန်၊ စိတ်အကြံဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်မှာဝဋ်လမ်းပျောက်၍၊ ကျွတ်တန်း
ပေါက်ကြလေကုန်သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။တွေ့ရာမြင်ရာအားလုံးသည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ
ဟူသော အကြောင်းတရားစုက ပြုပြင်ထားသော
သင်္ခါရများ ချည်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသင်္ခါရတို့သည် အ
ကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပြီးလျှင် ပျက်စီးရခြင်းဖြစ်

ကြ၏။ ဤသို့ ဝိပဿနာရှုသူသည် သင်္ခါရတို့ အပေါ်၌ပြီးငွေ့လာ၏၊ ပြီး
ငွေ့လာသောအခါ နှစ်သက်မှု တဏှာပျက်၍ အနိယာမကိုရ၏၊ အနိယာ
မဂ် ရ ပြီးလျှင် ထိုသင်္ခါရတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်ကိုရနိုင်သည်။

မျက်လှည့်အလား လှည့်စားသော တရားတွေကို သာယာမိ၍
အဖိခံရပုံ

အသာတံ သာတရူပေန၊
ပိယရူပေန အပ္ပိယံ၊
ဒုက္ခံ သုခဿ ရူပေန၊
ပမတ္တံ အတိဝတ္ထတိ။

အသာတံ-နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်၊ သာယာထိုက်ဖို့၊ အလိုက်
ဘာသာ၊ မဟုတ်ပါသည်။ လယ်ယာမိုးမြေ၊ ရွှေ ငွေ ဥစ္စာ၊ အဖြာ
ဖြာသည်။ သာတရူပေန-သာယာဖွယ်ယောင်၊ ဟန်ပန် ဆောင်သဖြင့်၊
အပ္ပိယံ- အခြေအမြစ်၊ အနေစစ်က၊ အနှစ်မပါ၊ ချစ်စရာလုံးလုံး၊
မေတ္တာတုံးလျက်၊ ရွံ့မှန်းစရာ၊ ဆွေညာရင်းနှီး၊ အသီးသီးသည်။
ပိယရူပေန-ချစ်ခင်ဖွယ်ရန်၊ အကယ်မှန်သို့၊ သဏ္ဍာန်သရုပ်၊
ဟန်ပန်လုပ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခံ-လူမင်း နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်၊ ယင်းတို့
စည်းစိမ်၊ အချိန်ရောက်က၊ ပျောက်ရမလွဲ၊ ပျက်စမြဲမို့၊
ခက်ခဲမုချ၊ ယုတ်စွအဆုံး၊ ဒုက္ခတုံးသည်။ သုခဿရူပေန-မပျက်မစဲ၊
အမြဲလန်းကာ၊ စန်းပမာသို့၊ ချမ်းသာလေယောင်၊ အနေဆောင်သ
ဖြင့်၊ ပမတ္တံ-စရိုက်လေ့၊ အမှိုက်ငွေ့နှင့်၊ အတွေ့ကြီးတွေ့၊ အမေ့
ကြီးမေ့သဖြင့်၊ အငွေ့သင့်၍၊ ငါနှင့်အလားတူ၊ အပျားလူကို။

အတိဝတ္တတိ-ပရမ်းပတာ၊ မချမ်းသာအောင်၊ လွမ်းကာထိ၍၊ ဖိကြ
လေတော့သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။သာယာဖွယ်မဟုတ်ပါဘဲ သာယာဖွယ်ဟန်ဆောင်လျက်၊
ချစ်စရာ မဟုတ်ပါဘဲ ချစ်စရာ ဟန်ဆောင်လျက်၊
ဆင်းရဲစရာတွေက ချမ်းသာစရာ ဟန်ဆောင်လျက်၊
မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေသူကို ဖိစီးနေသည်။

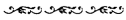
သံသရာရေးကို ကြိုးစားသင့်သလောက် မကြိုးစားသည့်အတွက်
ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ပြသော
ပုထုဇဉ်အဖြစ်

**ပစ္စက္ခတ္ထံ နယုဉ္ဇန္တိ၊
ဇနာ စတ္ထံ သမ္ပရာယိကံ၊
ဝိဝသာ နိပတာမာတိ၊
အဇာနန္တာ ဇနာ ဗဟူ။**

မယံ-ပုထုဇဉ်အနေမျှဖြင့်၊ တည်ရာဘုံဌာန၊ အခြေမကျသေး၍၊
ကလေကဝ၊ နေရကုန်သော ငါတို့သည်။ ။ ဝိဝသာနိပတာမာတိ-
တစ်ဘဝရောက်က၊ ကြောက်စရာဖြင့်၊ ထောက်မယိုယွင်း၊ အလို
ကင်းလျက်၊ မညှင်းသာမနှန်းသာ၊ ပရမ်းပတာပင်ကျရောက်ရ
ကုန်တော့မည်ဟူ၍၊ အဇာနန္တာ ဇနာ ဗဟူ-မသိမိုက်မှောင်၊ သိသ
ယောင်ဖြင့်၊ ဟန်ဆောင်ညှာဝါး၊ သတ္တဝါအများတို့သည်၊ ပစ္စက္ခတ္ထံ-
လတ်တလောလက်ငင်း၊ ပက်ပင်းတွက်မျှ၊ ပစ္စက္ခမျိုး၊ မျက်မှောက်
ကျိုးကို၊ အနယုဉ္ဇန္တိ-ဖြစ်သလိုသာ နေနိုင်ပါလျက် လွန်စွာပွားမှု
အများတု၍ အားပြုကြိုးစား ကြလေကုန်၏။ သမ္ပရာယိကံ အတ္ထံ-

နေ့ညဉ့်ဖန်ခါ၊ ကြံစရာဖြင့်၊ မှန်စွာမညှိုး နောင်သံရာကျိုးကို၊ နောစ
အနုယုဉ္ဇန္တိ - ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ၊ မဟုတ်ပါသို့၊ လွန်စွာအေးဆေး၊
အရေးမလုပ်၊ အားမထုတ်လျှင်း၊ နေနိုင်ခြင်းသည် လွန်မင်ကြောက်
စရာကြီးပါတကား။

မှတ်ချက်။ ။ လူတို့သည် နောင်သံသရာ ဘဝများစွာအရေးကို ယခု
တစ်ဘဝ အရေးလောက် ဂရုမစိုက်ကြ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပုံကို
စဉ်းစား လျှင် အားလုံးအတွက်ကြောက်စရာ ကောင်းလှ
ပေသည်။

ကိလေသာမီး တညှီးညှီးလောင်တုန်းမှာ
ပျော်စရာမကောင်းပုံနှင့် အဝိဇ္ဇာ အမှောင်ကင်းအောင်
အရောင်အလင်း ရှာသင့်ပုံကို ပြသော
အလင်းရှာရန်

ကို နု ဟာသော ကိမာနန္ဒော၊
နိစ္စံ ပဇ္ဇလိတေ သတိ၊
အန္တကာရေန သြနဒ္ဒါ၊
ပဒီပံ နဂဝေသထ။

နိစ္စံ ပဇ္ဇလိတေ-တစ်ထောင့်ငါးရာ၊ ကိလေသာဟု၊ လွန်စွာ
ထန်သီး၊ အလျှံမီးတို့၊ တညှီးညှီးတပြောင်ပြောင်၊ အရောင်မစဲ၊
အမြဲပင်တောက်လောင်အပ်သည်၊ သတိ-ဖြစ်ပါလျက်၊ ဟာသော-
ကာမဂုဏ်ငါးပါး၊ အာရုံများ၌၊ တစ်ဟားဟားတစ်ပြုံးပြုံး၊ တစ်ရုံးရုံး
ပြောင်ကာ၊ မရှောင်ခွာပဲ၊ လောင်စာတွေထည့်၍နေကြခြင်းသည်။

ကိနု-မျက်မှောက်လက်ငင်း၊ အရှက်ကင်း၍၊ ချက်ချင်းပင်အမျိုးထိ
 သဖြင့်၊ တစ်စိုးတစ်စိမျှ၊ အကျိုးမရှိကြတော့ပြီ။ အာနန္ဒော-ပုထုဇဉ်
 ဝိဒိ၊ မသတိစရာ၊ ငါးဖြာအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်အညီတိုက်၌၊ အကြည်ဆိုက်
 ၍နေကြခြင်းသည်။ ကိနု-သမီးသားဘေး၊ စီးပွားရေး၌၊ ကြီးလေးစွာ
 အမှုဆိုက်သဖြင့်၊ ပြုထိုက်ဖို့အရွယ်၊ အဘယ်မှာရှိပါတော့အံ့နည်း။
 အန္တကာရေန-မသိဘိတ်တုံး၊ လုံးလုံးအန္တ၊ ဖြစ်ကုန်ကြအောင်၊ နိစ္စ
 လှောင်ပိုက်၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှောင်တိုက်ကြီးသည်။ သြနဒွါ-
 ကိုယ်စိတွက်တာ၊ မဖျက်သာအောင်၊ ယှက်ကာပိတ်ဖုံး အပ်ပါကုန်
 လျက်။ ပဒိပံ-အမှောင်ဖျက်ကြောင်း၊ အချက်ကောင်းသည့်၊ မဂ်လောင်း
 လျှပ်ညှိုး၊ ဉာဏ်ဓာတ်မီးကို၊ န ဂဝေသထ-အခွင့်သာတောင်း၊ အခါ
 ကောင်း၌၊ အကြောင်းတိုက်ဆုံ၊ မရှာမှီးဘဲ၊ နေကြရကုန်ဘိသနည်း။

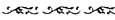
ခရီးသွားကြောက်ဖွယ်

ဂန္တဗ္ဗောစ ဒီယော အဒ္ဓါ၊ ဥပ္ပတ္တကာစ အဒ္ဓိကာ၊
 ပါထေယျံ အပွက်စေဝ၊ ဗဟုကောစ ပရိဿယော၊
 တဏှာမိတ္တော ဗဟုမာယော၊ သုခံ ကော ခေမမေဿတေ။

ဂန္တဗ္ဗောအဒ္ဓါစ-မရပ်မနား၊ ရဟတ်ချားသို့၊ မပြတ်သွားရန်၊
 သံသရာခရီး၊ ကန္တာကြီးကလည်း၊ ဒီယော-လမ်းနေသမျှ၊ မှန်း
 ခြေဆလည်း၊ မရတာရှည်၊ ရှည်လျားလှလေ၏။ အဒ္ဓိကာ-
 သံသရာလမ်းတစ်လျှောက်၊ စခန်းထောက်၍၊ တကောက်ကောက်

သွားသူ၊ အများလူတို့ကလည်း၊ ဥဗ္ဗတ္တကာ-ပုထုဇဉ်ပီပီ၊ မသတိ
 စရာ၊ ငါးဖြာအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်ဘိလူးဖမ်းသဖြင့်၊ အရူးအနှမ်းတို့
 ချည်းသာတည်း၊ ပါထေယျစေတ-တစ်ဘဝရောက်က၊ မကြောက်ရဖို့၊
 ထောက်မလှမ်းကာ၊ စခန်းသာမည့်၊ လမ်းစာရိက္ခာထုပ်ကလည်း၊
 အပ္ပကံ-ယခုတန်းအလျောက်၊ မှန်းသလောက်ဖြင့်၊ လမ်းပေါက်ဖို့ရန်၊
 အမှန်ပင်ခဲယဉ်းလှချေ၏။ ပရိဿယော စ-ခရီးမှန်ဖယ်၊ အန္တရာယ်မ
 ကောင်း၊ ရန်စွယ်အပေါင်းကလည်း၊ ဗဟုကော-ရောက်တိုင်းပင်ဆုံစီး
 ၍၊ အပုံကြီးများလှချေ၏။ တဏှာမိတ္တော စ-အမြဲမကွာ၊ မခွဲသာသည့်၊
 တဏှာမည်ခေါ်၊ အကြည်တော်ကလည်း၊ ဗဟုမာယော-ကိုယ်အနာခံ၊
 သူသာစံ၍၊ နှစ်ပြန်တင်စီး၊ အထင်ကြီးအောင်၊ ဆင်နည်းမာယာ၊ များ
 လှစွာ၏။ ကော-ခရီးသွားသူ၊ အများလူဝယ်၊ ဘယ်နွယ်ဘယ်ရိုး၊
 ဘယ်သူမျိုးသည်၊ သုခံ-လမ်းစခန်းမှာ၊ မပန်းပါပဲ၊ ချမ်းသာစံဖွယ်၊
 အန္တရာယ်ကင်း၊ ရန်စွယ်ရှင်းလျက်သာလျှင်၊ ခေမံ-ဘေးအတန်တန်၊
 အေးရာမှန်သည့်၊ နိဗ္ဗာန်အောင်ခန်း၊ မြို့တော်နန်းသို့၊ သေတေ-
 မဂ္ဂင်ရှစ်ဖော်၊ ယာဉ်ပျံတော်ဖြင့်၊ ပျော်ပျော်ကြီးပင်၊ ခရီးတွင်အောင်၊
 စီးနင်းပေါက်ရောက်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

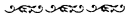
တဏှာရေအယဉ်

တဏှာသောတေန ဝုယုန္တာ၊
 ပိယောမိဝေဂစာလိတာ၊
 ယာဝါပါယာ နိမုဇ္ဇန္တိ၊
 သတ္တာ သံသာရသာဂရေ။

သံသာရသာဂရေ-သမုဒ္ဒရာ၊ မကသာသည်၊ သံသရာပြင်ကျယ်၊ ပင်လယ်ခရီး၌၊ တဏှာသောတေန-အဝိဇ္ဇာပြု၊ တဏှာစုသည်၊ အနုသယသဘော၊ ရေယဉ်ကြောဖြင့်၊ ဝုယုန္တာ-ဒုက္ခစုကြွယ်၊ ထုအထယ်ဖြင့်၊ လူနယ်တစ်တန်၊ နတ်ဟန်တစ်ဖြာ၊ ဗြဟ္မာဟန်ပုံ၊ သဏ္ဍာန် စုံအောင်၊ ဆန်စုံမျောပါး၍ နေကြရကုန်သော၊ သတ္တာ-ဘုရားအဆူဆူ၊ မလွယ်ကူသဖြင့်၊ ဆယ်ယူမသွား၊ ငါတို့လိုအညံ့စား သတ္တဝါတို့သည်၊ ပိယောမိဝေဂစာလိတာ -အချစ်ဂိုဏ်းအတွက်၊ လှိုင်းဂယက်က၊ ဝိုင်းလျက်အဖုံဖုံ၊ တခုန့်ထဲခုန့်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝါပါယာ-ဆင်းရဲမှန်က၊ မကျန်ရအောင်၊ စံပြမလွယ်၊ အပယ်လေး တန်၊ အောက်သံသရာ၊ ဟို့ သမုဒ္ဒရာတိုင်အောင်၊ နိမုဇ္ဇန္တိ -ဦးခေါင်းမူ ကာ၊ မပြုသာပဲ၊ နူရာမှာဝဲ၊ ဒုလ္လာစွဲသို့၊ ရှေ့လဲနောက်တိုး၊ အပြစ်မျိုး ကြောင့်၊ ညစ်ဆိုးပေတေ၊ ကံစနစ်ထုတ်၊ အသစ်ရုပ်ဖြင့်၊ တနစ်မြုပ် ထည်း နစ်မြုပ်၍ နေကြရလေသတည်း။

မှတ်ချက်။ ။သံသရာရေကျော၌ မျောနေခြင်းမှာ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာ ဇာအယဉ်ကြောင့်ဖြစ်၏ ထိုသို့ မျောနေရာထံ အချစ် လှိုင်းပုတ်ခြင်းကို ခံရလျှင် အပါယ်လေးပါးတိုင်အောင် နစ်မြုပ် သွား၏၊ အပါယ်လေးပါး ရောက်လျှင်ကား

နောက်ထပ် အကုသိုလ်တွေ လွှမ်းမိုးသဖြင့် အထက်သို့ပေါ်လာဖို့ ခဲယဉ်းလေသည်။ ထို့ကြောင့် အချစ်လှိုင်း အပုတ်မခံရအောင် သတိပြုသင့်ကြသည်။

ပဒုမ္မာကြာပန်းများ နေရောင်ကြောင့် ညှိုးနွမ်းသလို ရောကြောင့်
ညှိုးနွမ်းရပုံကို ပြသော
ဇရာအပြစ်

ပါတော ဖုလ္လံ ကောကနဒံ၊
သူရိယာလောကေန ဘိဇ္ဇတေ၊
မနုဿတ္တံ ဂတာ သတ္တာ၊
ဇရာဝေဂါ မိလာယရေ။

ပါတော-အရုဏ်ရောင်လင်း၊ ကပ်လာချဉ်း၍၊ ဆီးနှင်းရိမော၊ နံနက်စောစောအခါ၌၊ ဖုလ္လံ-ရနံ့အေးကြည်၊ မွှေးပြန့်စိ၍၊ ပတ်လည်လေလွင့်၊ ကားကားပွင့်သော၊ ကောကနဒံ-စက္ကဝါက်ခေါ်၊ ငှက်များပျော်၍၊ ကြွေးကြော်စေတတ်၊ ကောကနဒိဟု၊ ခေါ်မှတ်စရာ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်။ သူရိယာလောကေန-ဝေဟင်တက်ထွန်း၊ နေစက်ဝန်းက၊ ရွန်းရွန်းထိန်လင်း၊ တောက်ပခြင်းကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇတေ ယထာ-ချပ်လွှာမလန်း၊ ညှိုးနွမ်းရင့်ကြုံ၊ ပျက်စီးရပုံကဲ့သို့၊ မနုဿတ္တံ-ဗြဟ္မာလူရှိ၊ အပ်ချင်းထိမျှ၊ အတိဒုလ္လဘ၊ လူ့ဘဝသို့၊ ဂတ-သတ္တာ-သမ္ဘာဟုန်မြင့်၊ အစုံတင့်၍၊ အသင့်တွေ့ကြုံ၊ ရောက်ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇရာဝေဂါ-တငွေ့ငွေ့ညှည်း၊ လွန်ထန်ပြင်းသည်၊ ကိုယ်တွင်းမှာကြုံ၊ ဇရာတည်းဟူသော နေအဟုန်ကြောင့်။

မိလာယရေ- သွားကြိုး ဆံဖြူ၊ နားတွေအူလျက်၊ ကိုယ်မူပိန်ချိုး၊
လူညွန့်တုံးမျှ၊ လုံးလုံးကြီး ညှိုးနွမ်းရလေကုန်တော့သတည်း။

[ဆောင်] ငါထက်ကြီးသူ၊ ငါ့အောက်လူ၊ ရွယ်တူသေကြများလှပြီ။
ခဏမစဲ၊ အိုစမြဲ၊ ကိုယ်လဲ သေဘက်နီးခဲ့ပြီ။

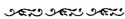

ဘုရား၏ ကိုယ်ရေတော်များ အနည်းငယ် တွန့်လာပုံကို
အရှင်အာနန္ဒာ မြင်ရသဖြင့် ဘုရားရှင်အား လျှောက်၍
ဇရာကို ကြိမ်းမောင်းပုံ

မိတ် ဖွံ့ ဇရေ အတ္ထု၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏီ ဇရေ၊
တာဝ မနောရမံ ဗိမ္ဗံ၊ ဇရာယ ပရိမဒ္ဓိတံ။

ဇရေ-မရဏမင်း၊ ကျွန်ရင်းပီပီ၊ မသတိစဖွယ်၊ တကယ်မသ
မာ၊ ဟယ်--ဇရာ၊ တံ-တစ်နေ့တစ်နေ့၊ တငွေငွေယိုယွင်း၊ အို
မင်းအစဉ်၊ မကြင် မနာ၊ နင်ဇရာသည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏီ-နဂိုအရေ၊
မစိုပြေဘဲ၊ ကိုယ်ရေယွင်းကွက်၊ အဆင်းပျက်အောင် ပြုတတ်လေ
စွ၊ တာဝ မနောရမံ-ပန်းတော်အင်ကြင်း၊ ပင်လုံးဝင်းမျှ၊ ပွင့်လင်း
ယုက်ဝေ၊ မက်မပြေအောင်၊ ကျက်သရေအစုံတို့က၊ အပုံပုံမြူးကြွ
သဖြင့်၊ ဖူးမဝနိုင်၊ အဆိုင်ဆိုင်ခြေကြွယ်၍၊ သပ္ပာယ်တော်မူလှပေ
သော၊ ဗိမ္ဗံ-ဇမ္ဗူခက် မဟာနဒီမှာ၊ နာရဏီ သီရိနိက်ကဲ့သို့၊ တဖိတ်
ဖိတ် ရောင်စုံကျင်းလျက်၊ သုံးလူ့မင်းအသရေ၊ ရွှေကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးကို၊ ဇရာယ-မကြင် မနာ၊ နင်-ဇရာသည်၊ ပရိမဒ္ဓိတံ-အများ

တကာ၊ အားမနာသို့၊ များစွာကြိတ်ညှဉ်း၍၊ နိပ်နင်းအပ်ခဲ့လေပြီ၊
ဇေဗ္ဗိ ဇေရေ-ဂုဏ်ကိုမချိန်၊ သိန်ကိုမထောက်၊ အကြောင်းမဘက်၊
အရှက်မရှိ၊ အင်မတိ အင်မတန်၊ အထင်ခံဆိုးရှုပ်သည့်၊ အယုတ်
တမာ၊ ဟယ်--ဇရာ၊ တံ-အိုမင်းဘုရင်၊ နင်အဆင်၏၊ မိအတ္ထု-
ရွံဖွယ်လုံးလုံး၊ မုန်းဖွယ်ပြင်ပြင်၊ ခင်မင်စကား၊ အပထား၍၊ အများ
မကြည်၊ မသတိသည်--ထို့ထို့ ထွေးထိုက်လေစွတကား။

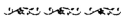
ခဏ အဖိုးတန်ပုံ

**ဣဓ ခဏံ ဝိရာဇေသိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမကံ၊
စိရံ တွံ အနုတပွေသိ၊ သေရိဝါယံဝ ဝါဏီဇော။**

ဣဓ ဘဝေ-ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ၊ ဒုလ္လဘကို၊ ကြုံရပေလစ်၊ ဤကဲ့သို့
သော လူ့အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓမ္မဿ-ဒုက္ခမီးစက်၊ ဆူဆူပွက်သည့်၊ ဤ
ဘက်ကမ်းမှ၊ စခန်းထ၍၊ နန်းမ ခေမံ၊ နေရဗဏ်သို့၊ ဧကန်တက်
ဝင်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ဖော်၊ ယာဉ်ပျံတော်၏။ နိယာမကံ-မသွေမစောင်း၊
အနေကောင်းဖို့၊ လေကြောင်းကိုပြု၊ ပဲ့ကိုင်သူနှင့် တူလှစွာသော၊
ခဏံ-ကဘေကမ္ဘာ၊ လွန်လေပါလည်း၊ တစ်ခါတစ်ဖန်၊ ကြုံရန်ခက်
တောင်း၊ ဤကဲ့သို့သော အခွင့်ကောင်းကြီးကို၊ ယဒိ ဝိရာဇေသိ-
ပျောက်စေ ပျက်စေ၊ အကယ်၍ ချွတ်ယွင်းခဲ့ချေအံ့၊ အယံ သေရိဝ
ဝါဏီဇော-တစ်ချက်လွဲသဖြင့်၊ ခက်အခဲကြုံ၊ ပုလဲကုန်ရောင်း၊
ဤသေရိဝမည်သော ဒေဝဒတ်အလောင်းကဲ့သို့၊ တွံ-အမှန်သိလင့်၊
အမှားကျင့်၍၊ မသင့်စိတ်ထား၊ သင်လို လူစားသည်၊ စိရံ-ယခု
တစ်ဘဝ၊ ချွတ်ချော်ကမူ၊ ဘဝတာရှည်၊ မရေတွက်နိုင်လေအောင်၊

အနုတပေဋသိ-ပဲ့ကိုင်ပျက်ပြီး၊ လေယာဉ်ကြီးသို့၊ ခရီးတာရှည်၊
ပူပန်၍ နေရပေလိမ့်သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ရှင်ဒေဝဒတ်အလောင်း ပုလဲကုန်သည် ဘဝတုန်းက
ဘုရားအလောင်းကို ရန်စခဲ့၍ဘဝ အဆက်ဆက် ရန်ဘက်
ကြီးဖြစ်ကာ အဝိစိဉ် များစွာ ကျခဲ့ရသလို ယခုခေတ် အခါ
ကောင်းကို တိမ်းစောင်း ချွတ်ချော်စေလျှင် တက်တက်စင်
မှားမည်ဖြစ်၍ ယခုဘဝ၌ အထူးကြိုးစားသင့်ကြပါသည်။

ဘုရားရှင်ကို မမြင်ရဘဲ မြေမျိုခါနီး၌
အရှင်ဒေဝဒတ်၏ ကန်တော့ခန်း
ဣမေဟိ အဋ္ဌိဟိ တမဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊
ဒေဝါတိဒေဝံ နရဒမ္မသာရထိ၊
သမန္တစက္ခု သတပုညလက္ခဏံ၊
ပါဏေဟိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတောသ္မိ။

အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ-ကမ္ဘာအလုံးတွင်၊ အသာဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်လည်းဖြစ်
တော်မူပေထသော၊ ဒေဝါတိဒေဝံ-နတ် အပေါင်းတို့၏ ဦးခေါင်း
ညွတ်လျှိုး၊ ခိုကိုးရာအစစ်၊နတ်မင်းကြီးလည်းဖြစ်တော်မူပေထသော၊
နရဒမ္မသာရထိ-ဆုံးမရန်ကြုံ၊ များစိုလ်ပုံကို၊ စုံလင်စွာသင်ပေး
လျက် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူပေထသော၊ သမန္တစက္ခု-
ကြွင်းမဲ့ဥသည့် အလုံးစုံကို၊ အကုန်သိမြင်၊ သဗ္ဗညုဉာဏ်ရှင်လည်း

ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ သတပုညလက္ခဏံ-ရာပေါင်းများစွာ၊ ဘုန်း
 သမ္ဘာကြောင့်၊ ကောင်းစွာမြင့်ကြွယ်၊ တင့်တယ်သော လက္ခဏာ
 တော်လည်းရှိပေထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-တု၍မနိုင်၊ ပြိုင်၍မရ၊ ကမ္ဘာ
 ထိပ်ခေါင်၊ ထို နောင်တော်မြတ်ဘုရားကို၊ ဣမေဟိ အဋ္ဌိဟိ-အ
 သားတွေပျောက်၊ အရေချောက်သဖြင့်၊ မျက်မှောက်ထင်စွာ၊ ဤ
 သုံးရာသော၊ အရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမေဟိ ပါဏေဟိ-မငြိမ်
 လှုပ်ယှက်၊ ချုပ်ပျက်ခါနီးဖြစ်သော ဤ အသက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သရဏံ-ဦးတင်ကျန၊ ဖူးချင်လှလည်း၊ မရတော့ပါ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍သာလျှင်၊ ဂတောသ္မိ-အပြစ်ရှိသမျှ၊ သတိရသဖြင့်၊ အာမဝံတံ၊
 အကုန်ခံ၍၊ အတန်တန် ဆည်းကပ်ခဲ့ပါသည် ဘုရား။

သာသနာဥယျာဉ်ကြီး၌ ရှင်ရဟန်းကောင်းတည်းဟူသော
 သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်းကိုပြသော

ရှင်ဗြဲ-ရဟန်းခံ

မဟာယေန္တု၊ မဟီရဟေ၊ မဟန္တမိ မဟာဝနေ၊
 မဟာဝိနံ မဟတ္ထာယ၊ န ဥဏှံ န စ သီတလံ။

မဟန္တမိ မဟာဝနေ-မြိုင်ညိုမဟာ၊ သာသနာဟု၊ ရောင်ဝါစုံ
 ကျင်း၊ ရဂုံတွင်း၌၊ မဟာဝိနံ-ကျေးငှက်အလား၊ လွန်အားထားသည့်၊
 တရားယူဆင်၊ များလှရှင်တို့၏၊ မဟတ္ထာယ-ဒါန သီလာ၊ ဘာဝနာ
 တို့၊ အရာရာဖြိုးလျက်၊ တိုးတက်ဖို့အလို့ငှါ၊ မဟီရဟေ-သီလ
 သမာ၊ ဝိပညာဟု၊ သိက္ခာသုံးသွယ်၊ အနှစ်တယ်၍၊ အရွယ်စုံကောင်း၊

ရှင်ရဟန်း တည်းဟူသော သစ်ပင်အပေါင်းတို့ကို၊ န ဥဏှံ-
 ပစ္စည်းလေးဖြာ၊ သီတာရေချမ်း၊ မဆွတ်ဖျန်းသဖြင့်၊ ညှိုးနွမ်းဆူဘိ၊
 အပူလည်း မမိရလေအောင်၊ န စ သီတလံ-ပစ္စည်းလေးဖြာ၊ သီတာ
 ရေအား၊ လောင်းဖန်များသဖြင့်၊ တရားဝေးဘိ၊ အအေးလည်းမမိ
 ရလေအောင်၊ မဟာယေန္တု-သုံးလူထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ ဥယျာဉ်
 ကြိုင်ကြီး၊ ဂနိင်ဟီးအောင်၊ ခိုင်ဖြီး ပေါက်ရောက်စေကြကုန်လော။

မှတ်ချက်။ ။ သာသနာတော် တည်းဟူသော ဥယျာဉ်ကြီးဝယ်ရဟန်း
 ငယ် သာမဏေငယ် တည်းဟူသော ပင်ငယ်ကလေးများကို
 ပြုစုစိုက်ပျိုးသော ဒါယကာ ဒါယိကာမ တို့သည် ရေများ၍
 အအေးလွန် မသွားအောင်နှင့် ရေမရ၍ ခြောက်သွေ့မသွား
 အောင်သတိထားပြီး စိုက်ပျိုးသင့်ကြပါသည်။ (ရေဟူသည်
 ပစ္စည်းလေးပါးပင်တည်း။)

ဒါနမျိုးစေ့ အပျိုးလွဲပုံ

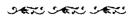
ဗာလာ စ အဝိဇာနန္ဒာ၊ ဒုဗ္ဗေဓာ အဿုတာဝိနော၊
 ဗဟိဒ္ဓါ ဒေန္တိ ဒါနာနိ၊ နဟိ သန္တေ ဥပါသရေ။

အဝိဇာနန္ဒာ-အကျိုးဖြစ်ရန်၊ ခေတ်အမှန်ကို၊ ကေနပိုင်ပိုင်၊
 မသိနိုင်ကြကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေဓာ-အကျိုးရှိ မရှိ၊ ခွဲဝေသိဖို့၊ မိမိပဋိ
 သန်၊ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်လည်း မပါကြကုန်သော၊ အဿုတာဝိနော-
 ပညာရှိများ၊ ထံတော်ပါး၌၊ အကြားအမြင်၊ နားဝင်ပြီးလည်းမရှိကြ
 ကုန်သော၊ ဗာလာ စ-လူပြိန်း လူအ၊ လူန လူထိုင်း၊ လူရိုင်းတို့

သည်ကား၊ ဒါနာနိ-ပင်ပန်းကြီးစွာ၊ ရှာမှီးရသည့်၊ ဒါနဝတ္ထု၊ မျိုးစေ့
 စုတို့ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ-အကျိုးပင်ညောက်၊ ပေါက်ဖို့ဝေးစွာ၊ လယ်ယာ
 ပြင်ပ၊ ဗဟိဒ္ဓ၌၊ ဒေန္တိ-လယ်ယာချင်းခြား၊ မစဉ်စားဘဲ၊ ယွင်းမှား
 ပုံသေ၊ စိုက်ပျိုးကြလေကုန်၏။ သန္တေ-သီလ သမာ၊ ဝိပညာဟု၊
 သိက္ခာမြေရေ၊ အနေကျနု၊ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကာ၊ အရိယာအပေါင်း၊
 သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ နဟိ ဥပါသရေ-သူတို့လိုရာ၊ မလိုက်ပါသ
 ဖြင့်၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်၊ မကပ်ချင်ကြလေကုန်။

မှတ်ချက်။ ။လောက၌ များစွာသော လူတို့သည် ပညာရှိ သူတော်
 ကောင်းတို့က ခတ်တင်းတင်း ဆုံးမသည်ကို မခံဝံ့သဖြင့်
 သူတော်ကောင်းများ၌ မဆည်းကပ်၍ ကြံ၊ ရေလိုက် ငါးလိုက်
 ဆက်ဆံတတ်သော အပြင်ပဋ္ဌိသာ လှူဒါန်း ဆက်ဆံကြ
 လေသည်။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် လယ်ယာနှင့်တူ၏။ အလှူ
 ရှင်တို့ကား လယ်ယာသမားတို့နှင့် တူ၏။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုမှာ
 မျိုးစေ့နှင့် တူသည်။

သာသနာတော်သည် အနှစ်ငါးထောင် ကြာအောင်
တည်စေကာမူ ကမ္ဘာထောက်က တခဏလောက်မျှသာ
ကြာမည်ကိုပြသော

သာသနာ့ အလင်းရောင်

စတုရင်္ဂန္ဓကာရမိ၊ ယထာ ဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇောတတိ၊
တထာ လောကန္ဓကာရမိ၊ တခံဏညေဝ သာသနံ။

စတုရင်္ဂန္ဓကာရမိ-လဆုတ်ဆယ့်လေး၊ တောအရေးနှင့်၊ တိမ်
မြေး တိမ်လွှာ၊ သန်းခေါင်ခါဟု၊ အင်္ဂါလေးလီ၊ စုံညီပိုက်လှောင်၊
အမှိုက်မှောင်၌၊ ဝိဇ္ဇာ-ကောင်းကင်စခန်း၊ အထက်တန်းမှ၊ ဖြတ်သန်း
ထွက်ပြောင်၊ လျှပ်စစ်ရောင်သည်၊ တခံဏညေဝ ဝိဇ္ဇောတတိ ယထာ-
တခဏလောက်၊ အမှောင်ဖျောက်လျက်၊ ထွန်းတောက်လင်းလက်
၍၊ ကင်းပျက်ချုပ်ငြိမ်း၊ ရုပ်သိမ်းလေသကဲ့သို့၊ တထာ-ပမာထားယူ၊
မခြားအတူသာလျှင်၊ လောကန္ဓကာရမိ-အဝိဇ္ဇာမှောင်၊ ပိတ်ကာ
လှောင်သဖြင့်၊ ဉာဏ်ရောင်မလင်း၊ ကမ္ဘာလောက တည်းဟူသော
အမှောင်အတွင်း၌၊ သာသနံ-ဘုရားသာသနာ၊ ရံခါပြောင်ဝင်း၊ အ
ရောင်အလင်းသည်၊ တခံဏညေဝ-ငါးထောင်သာသနာ၊ တည်လင့်
ပါလည်း၊ မြင့်ကြာကဲမောက်၊ ကမ္ဘာထောက်က၊ တခဏလောက်
သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇောတယိဿတေ-အဝိဇ္ဇာမှောင်ဖျက်၊ အရောင်လက်၍၊
နောင်တွက်သာသနာ၊ မဆက်သာဘဲ၊ ပျက်ကွာချုပ်ငြိမ်း၍၊ ရုပ်
သိမ်းတော့လိမ့်တကား။

မှတ်ချက်။ ။ယခု သာသနာတော် ကွယ်ပြီးသောအခါ အရိမေတ္တေယျ ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူလာဖို့ရာ အချိန်များစွာ ကြာဦးမည် ဖြစ်သောကြောင့် အဝိဇ္ဇာအမှောင်ကြီးသည် အတော်ကြာအောင် ဖိစီးပါလိမ့်ဦးမည်။

သာသနာ အခါကောင်းခိုက် အားစိုက်သင့်သည်ကို ပြသော

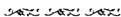
လသာခိုက် ဗိုင်းငင်

နာရိယော စန္ဒာလောကမိ၊ ယထာ သုတ္တာနိ ကန္တရေ၊
တထာ ပါရမီသုတ္တာနိ၊ ကန္တဂေါ ဗုဒ္ဓသာသနော။

နာရိယော-လုပ်ငန်းဆောင်တာ၊ မရှောင်ခွါဘဲ၊ လျော်ရာအခွင့်၊ မျှော်ကာလင့်၍၊ အသင့် စောင့်စား၊ အမျိုးသမီး အများတို့သည်၊ စန္ဒာလောကမိ-ဥဒည်တောင်ထက်၊ အမှောင်ဖျက်၍၊ ရောင်လက်ကြွကြွ၊ ကမ္ဘာ့ဓမ္မတာ အလိုက်၊ လသာခိုက်၌၊ သုတ္တာနိ ကန္တ ရေ ယထာ-အနိုင်ကိုလု၊ အပြိုင်ပြုလျက်၊ ဓမ္မတိုင်းခွင်၊ လူ့ဂိုဏ်းဝင်အောင်၊ ဗိုင်းငင်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-ပမာနှိုင်းယူ၊ ထို့အတူ၊ ဗုဒ္ဓသာသနော-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာလမင်း၊ ကမ္ဘာ့အတွင်း၌၊ ပါရမီသုတ္တာနိ-အမျိုးအလိုက်၊ အဖိုးထိုက်သည့်၊ စရိုက်အညီ၊ ပါရမီဆယ်ပါး၊ ချည်မျှင်များတို့ကို၊ ကန္တဂေါ-ပြိုင်ကြဆိုင်ကြ၊ အနိုင်ရလျက်၊ ကမ္ဘာတိုင်းခွင်၊ ဓမ္မဂိုဏ်းဝင်အောင်၊ ဗိုင်းငင်လိုက်ကြကုန်လော့။

မှတ်ချက်။ ။လသာခိုက်၌ အပြိုင်အဆိုင် ဗိုင်းငင်ကြခြင်းသည် ဖျော်စရာကောင်း၍ အကျိုးလည်းရသကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ

လရောင် ထွန်းပြောင်ခိုက်၌ သူ့ထက် ငါသာအောင် ပါရမီ
ဗိုင်းငင်ကြလျှင် ပျော်စရာကောင်း၍ အကျိုးတရားလည်း
ကောင်းကောင်း ရနိုင်ပါသည်။

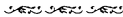

ချစ်ခင်ရာ၌ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ရှိတတ်ပုံကို ပြသော
ချစ်ခြင်း၏ အကြောင်း

ပုဗ္ဗေဝ သန္နိဝါသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟိတေန ဝါ။
ဧဝံ တံ ဇာယတေ ပေမံ၊ ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ။

ဥပ္ပလံဝါ-ပန်းအဖြာဖြာ၊ စခန်းသာလျက်၊ စန်းဇလာဖြိုးဖြိုး၊
လွမ်းကာမိုးသည်၊ ပန်းကြာမျိုးသည်လည်းကောင်း၊ အညံ့ဝါ-ပန်း
ပြင်တပါး၊ စန်းတွင်ပွား၍၊ ရင့်ထွားမောက်ဖြိုး၊ ဟင်းညံ့ကတောက်
မျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒကေ-အပူဘေးဘယ၊ မြွေမခဖို့၊ အေး
မြကြည်လင်၊ ရေစင် ရေကောင်း၌၊ ဇာယမာနံ-တင့်တင့် ငွားငွား၊
စွင့်စွင့်ကားလျက်၊ ပွင့်ပွား ပေါ်ပေါက်လာသည်ရှိသော်၊ ဒွိဟိ ကာ
ရဏေဟိ-ပန်းအထွေထွေ၊ လျှမ်းဝေသို့၊ စန်းရေညွှန်ပြောင်း၊ နှစ်ပါး
သောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဇာယတေ ယထာ-မြရောင်သန်းလျက်၊
စန်းအထက်က၊ လျှမ်းတက်ဝေဝေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ-
ပမာနိုင်ယူ၊ ထို့အတူ၊ တံ ပေမံ-မေတ္တာအစစ်၊ ပစ်ခွါလှစ်၍၊ အ
ဖြစ်မှာဆန်း၊ အချစ်ကြာပန်းသည်၊ ဇာယမာနံ-တစ်ဦးမေတ္တာ၊
တစ်ဦးမှာ၌၊ မြူးကာကွန်လျက်၊ လွန်ကာတက်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေဝ
သန္နိဝါသေန ဝါ-ကွာမဝေးလှ၊ ရှေးဘဝက၊ တကွအတူ၊ ကြည်ဖြူ
ပေါင်းသင်း၊ နေထိုင်ခဲ့ ကြခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်

ဟိတေနဝါ-အမူလက်ရောက်၊ ခုမျက်မှောက်၌၊ တစ်ယောက်မညှိုး၊
တစ်ယောက်အကျိုးကို၊ သယ်ပိုး ရွက်ဆောင်ကြခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဇာယတေ-ချစ်ခင်သူ နှစ်ရပ်ကြား၌၊ ထပ်မနားတင့်ဆန်း
၍၊ အပွင့်ကြီး ပွင့်လန်းရလေသတည်း။

အခြားသူတို့ အခွန်းတစ်ရာထက် ချစ်သူတစ်ခွန်းသာ
အဖိုးတန်ပုံ

ပရေသံ သတဂိရာပိ၊ ပိယသေကာဝ နဂ္ဂတိ၊
ပိယော ပိယဿ ဘာသေယျ၊ ပိယံ ဓမ္မူပသံဟိတံ။

ပရေသံ-ချစ်သူအမှန်၊ ချွင်းချန်၍ထား၊ အများပြောထူ၊ အ
ခြားသောလူတို့၏။ သတဂိရာပိ-တစာစာညွှန်း၊ အခါခါတွန်းသည့်၊
မလွမ်းစရာ၊ အခွန်းတစ်ရာ ပင်သော်လည်း၊ ပိယဿ-မခွဲနိုင်
မမှန်းနိုင်၊ အဆုံးတိုင်ပြစ်မသုံးသည့်၊ အချစ်ဆုံး တစ်ယောက်၏။
ကောဝ-အကြောင်းက ဘယ်မျိုး၊ အကျိုးက ဘယ်နှယ်၊ အသွယ်
သွယ်ဂုဏ်အင်ကို၊ စုံလင်အောင်ညွှန်းပြသည့်၊ တစ်ခွန်း တစ်ပါဒ
လောက်မျှလည်း၊ နဂ္ဂတိ- ကမောက်ကမ၊ ထောက် မဆသဖြင့်၊
ကြောက်စရာအမျိုးမှန်၊ အဖိုးမတန်တော့ချေ၊ တသွာ-ချစ်သူပြော
မှ၊ သဘောကျဖို့၊ လောကတံထွာ၊ ဓမ္မတာရှိလေသောကြောင့်၊
ပိယော-ရှေးကြောင်း ရေစက်၊ မေတ္တာဆက်၍၊ ချစ်သက်ဝေဝေ၊
ချစ်ခင်နေသူ တစ်ယောက်သည်၊ ပိယဿ-နိဗ္ဗာန်ဘုံခွင်၊ အစုံဝင်ဖို့

အခုံမင်ဆုံး၊ အချစ်တုံးအား၊ ဓမ္မူပသံဟိတံ-ခုရော့နောင်ပါ၊ သံသရာ
ဝယ်၊ ဖန်ခါတိုးပွား၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ များသင့်များလတ်၊ တရား
နှင့်စပ်သော၊ ပိယံ-အရင်းစစ်လျှင်၊ ပြစ်မတင်ဖို့၊ ချစ်ခင်ဖွယ်တောင်း၊
စကားကောင်းကို၊ ဘာသေယျ-ချော့၍တစ်လီ၊ မြောက်ချီတစ်ဖြာ၊
ချောက်ခါတစ်ဖုံ၊ အကုန်အစင်၊ ခုံတမင်ဖြင့်၊ စုံလင်သောမန၊ သဘော
ကျအောင်၊ ပြောပြသင့်လေတော့သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှ တရားမင်သတဲ့။

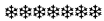
အလုပ်မှန်လျှင် ကဲ့ရဲ့ခံရမှာ မကြောက်သင့်

ဗဟူဟိ ပစ္စုဟာ သဒ္ဓါ၊ ခမိတဗ္ဗာ တပဿိနာ၊
န တေန မကံ ဟောတဗ္ဗံ၊ န ဟိ တေန ကိလိဿတေ။

ပစ္စုဟာသဒ္ဓါ-မစ္ဆေ ဣဿာ၊ အဘိဇ္ဈာကြောင့်၊ စိတ်မှာရိုင်းမှု၊
ကသိုဏ်းပြုသို့၊ ဝိုင်းစုပြောဆို၊ ထိုထိုမတရား၊ အသားမဟုတ်၊
အများရှုပ်အောင်၊ အားထုတ် ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့သည်၊
ဗဟူဟိ ဗဟူဝေ-လူရောရှင်ပါ၊ မသင်္ကာဖို့၊ စဉ်လာပွားစည်း၊ တရား
နည်းသဖြင့်၊ တားဆီးမရအောင်၊ အားကြီးလှကုန်သည်သာတည်း။
တပဿိနာ-ရိုးသားပြောင့်မတ်၊ အကျင့်ဓာတ်ဖြင့်၊ မြင့်မြတ်အတည်၊
မနုဿိကောင်း၊ တပဿိအပေါင်းသည်၊ ခမိတဗ္ဗာ-တောင်တောင်ဤ
ဤ၊ မကြံစည်ဘဲ၊ ခန္တီတရား၊ ကိုယ်မှာထားလို့၊ အများ၏ဒဏ်၊

သတိဉာဏ်ဖြင့်၊ သည်းခံ အောင့်အည်း ထိုက်ကုန်၏။ တေန-ထို
 သူ ငါမဲ့မဲ့၊ တရွဲရွဲဖြင့်၊ ကဲ့ရဲ့သင်္ဂြိုဟ် စကားတင်း ဆိုမှုကြောင့်၊
 နမကုံဟောတဗွဲ-သည်ခေတ်သည်ခါ၊ သည်လိုသာဟု၊ ဓမ္မတာနှုန်း၊
 အသာပြုံး၍၊ နှလုံးကြည်ရွှင်၊ ထိမထင်ရာ၊ ဟိ ယုတ္တံ-ဆိုခဲ့စကား၊
 တရားမလင့်၊ အများချင့်က၊ သင့်လှလေတော့၏။ တေန-ထိုမဟုတ်
 မမှန်၊ လုပ်ကြံမဲ့ရွဲ၊ ကဲ့ရဲ့သင်္ဂြိုဟ်၊ စကားတင်း ဆိုမှုကြောင့်၊ န
 ကိလိဿတေ-မြဂူအဆောင်၊ ပွတ်တိုင်းပြောင်သို့၊ အရောင်မညှိုး၊
 တန်ဆောင်တိုးသည်၊ ဖြိုးဖြိုး ဝေဆာလိမ့်မည်တကား။

မှတ်ချက်။ ။ တောဝက်တို့သည် မြဂူအတွင်း၌နေသော ခြင်္သေ့ကို
 မြင်နေရသဖြင့် ကြောက်သောကြောင့် မြဂူ အရောင်ညှိုး
 အောင် ရွံ့ပွက်၌ လူး၍ ပွတ်ကြဘူးလေသည်။

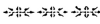
ပါရမီဖြည့်ဘက်တို့ အတူတူ ကျင်လည်ရတတ်ပုံကို ပြသော
 ပါရမီဖြည့်ဘက်

ဒုန္နဒုန္နာ သဗ္ဗရန္တိ၊ ပါရမီသဟစာရိနော၊
ဒုက္ခိတေ ဒုက္ခိတာ ဟောန္တိ၊ သုခိတေ သုခိတာ သဒါ။
 ပါရမီ သဟစာရိနော-ရေးကြောင်းရေးစက်၊ မေတ္တာဆက်၍၊
 နှစ်သက်ကြည်နူး၊ ပါရမီဖြည့်ဖက် နှစ်ဦးတို့သည်၊ ဒုန္နဒုန္နာ-လှည့်လဲ
 စုံ၊ နတ်လဲစုံ၍၊ ရွှေဘုံရိပ်စံ၊ တိရစ္ဆာန်လဲ၊ မောင်နှံ တွဲကြကုန်လျက်၊
 သဗ္ဗရန္တိ-တွေ့ရာဘုံထဲ၊ ကြုံစမြဲမို့၊ စုံတွဲမကွေ့၊ ကျင်လည်ရလေ
 ကုန်၏။ ဒုက္ခိတေ-ချစ်သူတစ်ယောက်၊ ဒုက္ခရောက်သည်ရှိသော်၊
 ဒုက္ခိတာ ဟောန္တိ-အလျင်းမခွဲ၊ အတင်းတွဲလျက်၊ အညှဉ်းဆဲဒဏ်၊

အဆင်းရဲခံကြလေကုန်၏။ သုခိတေ-ချစ်သူတစ်ယောက်၊ ချမ်းသာ
ရောက်သည်ရှိသော်၊ သဒါ သုခိတာ-ကိုယ်စိတ်လန်းစွာ၊ စန်းပမာ
သို့၊ လျှမ်းကာအတူ၊ ချမ်းသာတော် မူကြလေကုန်သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ပါရမီဖြည့်ဘက်တို့သည် ဇနီးမောင်နှံချင်းသာမက၊ အ
မျိုးမျိုးသော အဖော်အပေါင်းအဖြစ်ဖြင့် တွေ့ဆုံကြ၏။ ထိုသို့
တွေ့ဆုံကြရာ၌ အချင်းချင်းလည်း အကူအညီပေးနိုင်ကြလေ
သည်။ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊
အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် အလောင်းတော်များနှင့် ဘုရားအလောင်း
တို့ မကြာမကြာ တွေ့ဆုံခဲ့ကြဘူးလေသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါ သာသနာတွင်း၌ ရင်းရင်းနှီးနှီး တွေ့ကြုံဆုံစည်း
ကြသူတို့သည် ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောမထားဘဲ တစ်ယောက်
၏ ပါရမီကို အခြားတစ်ယောက်က ကူညီသောအားဖြင့် အမြဲ
သတိ ထားသင့်ကြစေသည်။

ဘုရားအလောင်းတော် တောထွက် သွားသည့်အခါ
ယသော်ဇရာ ဝုဗုရား တမ်းတပုံ

ဟာ မယု ပိတိဇနနာ၊ ဟာ မမ နရပုဂံဝါ၊
ဟာ မမ သုရူပရူပါ၊ ဟာ မမ ဝရလက္ခဏာ။

ပယု-မဒ္ဒိအပြစ်၊ မောင့်ကိုချစ်၍၊ တောပြစ်ကိုခံ၊ တောမှာခံ
လျက်၊ တောဒဏ်ဖြင့်ပျော်၊ နှမတော်၏။ ပိတိဇနနာ-အသုံးယဉ်ယဉ်၊
ပပုန်းချင်အောင်၊ ပြုံးရွှင်စေတတ်၊ ဒို-မောင်တော်မြတ်ဘုရား။

ဟာ-ယခုမှာပင်၊မပျော်ရွှင်အောင်၊ တမင်ရှောင်လျက်၊ တောတောင်
သာခန်း၊ မောင်တော်လှမ်း၍၊ မြန်းရက်တော်မူလေခြင်းဘုရား။

မမ-ကိန္နရီ ဘဝတုန်းက၊ ချုံးချုံးချလျက်၊ တမ်းတနှောင့်နှေး၊
မောင့်အရေးဖြင့်၊ တွေးကာတွေးကာ၊ ငိုကြွေးခဲ့ရပါသော နှမတော်
၏။ နရပုဂံဝါ-လူ နတ်ကောင်းအောင်၊ သောင်းအထောင်၏၊
ခေါင်းဆောင်ရှေ့သွား၊ အို--မောင်တော်မြတ်ဘုရား။ ဟာ-တစ်ဖန်
ယခု၊ ငိုအောင်ပြု၍၊ စုစုကိုရှောင်၊ တောတောင်သာခန်း၊ မောင်
တော်လှမ်း၍၊ မြန်းရက်လေခြင်း ဘုရား။

မမ-အမရာမည်၊ အခါဆီဝယ်၊သာကြည်ရွှင်ပျော်၊ အရှင်ကျော်
အောင်၊ထင်ပေါ်စေမှု၊ ကူညီ၍ပြုခဲ့ရသော နှမတော်၏။ သုဂ္ဂုပရူပါ-
တက်သစ်နေဝန်း၊ ထွန်းသစ်လစန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်းသို့၊ လန်းဆန်းမြင့်
ကြွယ်၊ ဘုရင့်အလယ်မှာ၊ အတင့်တယ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော
မောင်တော်မြတ်ဘုရား။ ဟာ-သွေးတော်နုနု၊ သားရွှေဥမျှ၊ မရှုနိုင်
အောင်၊တော တောင်သာခန်း၊ မောင်တော်လှမ်း၍၊ မြန်းရက်လေ
ခြင်း ဘုရား။

မမ-လေးသချေထက်၊ ဟို့ ဟိုဘက်က၊ မပျက်နှစ်ကိုယ်၊
မောင်တော်ကိုရှု၊ မောင်တော်ပြု၍၊ ယခု ယသော်၊ နှမတော်၏။
ဝရလက္ခဏာ-ယောက်ျားမြတ်တို့၏၊ အမှတ်တံဆိပ်ဖြင့်၊ ခတ်နှိပ်စုံ
လင်၊ဂုဏ်အင်ကြီးမား၊ အို--မောင်တော်မြတ်ဘုရား။ ဟာ-တရား
အသစ်၊ ဘုရားဖြစ်မှ၊ သားချစ်နှင့်အတူ၊ နာယူမည်မှန်းဆလျက်၊
တမ်းတကာ တစ်ကိုယ်ရေးဖြင့် ငိုကြွေး၍ ကျန်ရစ်ရချေပေါ့ ဘုရား။

- မှတ်ချက်။ ။[ဤဂါထာသည် သက္ကတစာလုံးဖြင့် ရိုက်နှိပ်အပ်သော လလိတဝိတ္ထာရ သုတ္တာန်ခေါ် မြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းစာမှာ လာသော ဂါထာတည်း။ အနက်ကိုကား (ကျမ်းရင်းအလို မဟုတ်) အဓိပ္ပါယ်လှအောင် သွယ်ဝိုက်၍ ပေးထားသည်။]
- ၁။ ယသော်ဓရာ အလောင်းသည် မဒ္ဒိမိပုရား ဘဝတုန်းက ဘုရားအလောင်းနှင့်အတူ တောထဲ၌ သစ်သီး သစ်ရွက် သစ်အုများကို ကိုယ်တိုင်ရှာလျက် အဆင်းရဲခံခဲ့၏။
- ၂။ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်၌ ဘုရားအလောင်း မြားဆိပ်မွန်နေစဉ် ရှင်ဘုရင်က ဖျားယောင်းဆော်လည်း ရှင်ဘုရင်ကို ရန်တွေ့လျက် တောင်ပေါ်သို့ တက်ပြေးကာ ဘုရားအလောင်း ကိန္နရု၏ ချမ်းသာရေးကိုသာ တောင့်တ မြည်တမ်းခဲ့၏။
- ၃။ မဟောသဓာဇာတ်၌ အမရာဒေဝိ အဖြစ်ဖြင့် မဟောသဓာကို ကူညီခဲ့၏။ အမရာ၏ အကူညီကြောင့် မဟောသဓာသည် ရာဇဝတ်ဘေးမှ လွတ်ရလေသည်။
- ၄။ အမျိုးသမီးများမှာ ကမ္ဘာတစ်သိန်းမျှ ပါရမီဖြည့်လျှင် အထက်တန်း ပါရမီဖြည့်နိုင်သော်လည်း ယသော်ဓရာကား ဘုရားအလောင်းနှင့်အတူ လေးသင်္ချေကျော်အောင် ကြာခဲ့ရလေသည်။

❖ ★ ❖ ★ ❖

လောကခံနှင့်တွေ့လျှင် မတုန်လှုပ်ထိုက်ပုံကိုပြသော
ဝိတ်ဓာတ်ဒိုင်မာရေး

ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ၊
အသောကံ ဝိရဏံ ခေမံ၊ ဧတံ မဂ်လ မုတ္တမံ။

လောကဓမ္မေဟိ- ဖြစ်ကပျက်တုံ့၊ ဝံလေ့ဘုံမှ၊ တွေ့ကြုံကြရိုး၊
လောကဝံ တရားမျိုးတို့သည်၊ ဖုဋ္ဌဿ-တစ်နေ့မမိ၊ တစ်နေ့မိဖြင့်၊

တွေ့ထိ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ယဿ-လောကဇာတ်ကြော၊ ဓာတ်
 သဘောကို၊ ခပ်ပေါပေါ ဆင်ခြင်၍၊ ထင်မြင်ရိပ်မိ၊ သတိရှိသော
 အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ္တံ-ကြီးကျယ်မြင့်မား၊ စိတ်နေစိတ်ထားသည်၊
 န ကမ္မတိ-တုန်လှုပ် ဖောက်ပြား၍၊ ချောက်ချားလေ့ မရှိချေ၊
 အသောက်- အမျိုးမျိုးချိန်၊ ညှိုးမှိန် မှိန်ဖြင့်၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ၊
 သောက ဗျာပါရလည်း မရှိချေ၊ ဝိရဇံ-နှစ်သက်ဖွယ်တုံ၊ မခုံမမင်၊
 စုံလင်ညစ်ကြေး၊ အပြစ်ဘေးမှ၊ ကင်းဝေးစင်ကြယ်ခဲ့ပေ၏။ ခေမံ-
 အန္တရာယ် ဘေးဘယ၊ မြှေးမခသဖြင့်၊ တအေးမြထဲ အေးမြလေ
 တော့သတည်း။ ဧတံ-သောကလည်းကင်း၊ မြူညစ်ရှင်း၍၊ ဘေး
 ကင်းရန်ကုန်၊ ဤမတုန်မလှုပ်၊ နေနိုင်ပုံမျိုးသည်၊ ဥတ္တမံ မင်္ဂလံ-
 ဒုစရိုက်မျိုး၊ မကောင်းကျိုးကို၊ ပယ်ချိုးသတ်ဖြတ်၊ အမြတ်ရတနာ၊
 မင်္ဂလာကြီး တစ်မျိုးပါပေတည်း။

မှတ်ချက်။ ။လောက၌ တွေ့ကြုံရတတ်သော သဘောအမျိုးမျိုးကို
 “လောကဓမ်” ဟုခေါ်၏။ လာဘ်ရခြင်း၊ မရခြင်း၊ အခြွေအရံ
 ပေါခြင်း၊ မရှိခြင်း၊ ချီးမွမ်းခံရ၊ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊
 ဆင်းရဲခြင်းဟု အကောင်း ၄-ပါး၊ မကောင်း ၄-ပါး ရှိ၏။
 အကောင်းတွေ့လဲ မကြံ့နှင့်၊ မကောင်းတွေ့လဲ မကျနှင့်၊ ကြံ
 လဲ တုန်လှုပ်သည်၊ ကျလဲ တုန်လှုပ်သည်။

[ဆောင်] လောကဓမ်တွေ့ရိုးမို့ အမျိုးမျိုး တွေ့ရမယ်၊
 စိတ်အနေ မတုန်လှုပ်အောင်၊ ထိန်းချုပ်ပါကွယ်။

သံယောဇဉ်ကြီး

အယောယောတွေ့ဟိ ယောဇေန္တိ၊
ယထာ လောကေ ဥပ္ပတ္တကေ၊
သံယောဇနေဟိ ယောဇေန္တိ၊
တထာ ဝဋေ ပုထုဇ္ဇနေ။

လောကေ-ထင်ရှားစုပုံ၊ ယခုကြုံသည့်၊ လူ့ဘုံဌာန၊ ဤလောက
၌၊ ဥပ္ပတ္တကေ-သည်းခြေသွေးလျှမ်း၊ ဘီလူးဖမ်း၍၊ ရူးနှမ်းကြသူ
တို့ကို၊ အယောယောတွေ့ဟိ-အသက်ဆုံးတိုင်၊ မရုန်းနိုင်အောင်၊
ထုံးပိုင်ခိုင်ဖြိုး၊ သံနှောင်ကြီးတို့ဖြင့်၊ ယောဇေန္တိ ယထာ-ခြေလက်
နှစ်သွယ်၊ ခါးလယ်တစ်ကြိုး၊ အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ တိုးလျှိုးလှုပ်လှဲ၊ မပြုတ်
ထဲအောင်၊ တုပ်ဖွဲ့ ချည်နှောင် ကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-ပမာနှိုင်းယူ၊
ထိုအတူ၊ ဝဋေ-မရပ်မတည်၊ ပတ်ပတ်လည်၍၊ ထို၍ ပြောင်းပြန်၊ ဗ
လောင်းဆန်အောင်၊ ကောင်းရန်လွတ်ကင်း၊ ဝဋ်အတွင်း၌၊ ပုထုဇ္ဇနေ -
အရိယာဂိုဏ်းဝင်၊ သမိုင်းတင်က၊ မဝင်မပါ၊ ကမ္ဘာအောက်တန်း၊
ငါတို့လို ပုထုဇဉ်အရူးအနှမ်းတို့ကို၊ သံယောဇနေဟိ-ဥစ္စာပစ္စည်း၊ သား
သမီးနှင့်၊ ပွားစီးဆွေညာ၊ မနေသာအောင်၊ ရှေ့ကြာလေတိုး၊ သံနှောင်
ကြီးတို့ဖြင့်၊ ယောဇေန္တိ-မခွါနိုင်စွဲ၊ မခွဲနိုင်ချစ်၊ မပစ်နိုင်ရက်၊ မပျက်
ရှည်ကြာ၊ အချိသာလျက်၊ ဖြိုကာခက်ဖို့၊ သက်သက်ရှုပ်တွဲ
မပြုတ်ထဲအောင်၊ တုတ်ဖွဲ့ချည်နှောင်ကြလေ ကုန်တော့သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ အရူးသည် သံကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထားပုငြိမ်၏။ ပုထုဇဉ်
အရူးများလည်း ငြိမ်နေအောင် သံယောဇဉ်ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်
ထားရ၏။ “သံယောဇဉ်” ဟူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာ ဆွေညာအပေါင်း
အသင်းများနှင့် သမီး ဝင်ပွန်း သား သမီးတည်း။

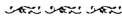
အချစ်များသလောက် ဒုက္ခများပုံကိုပြသော
အချစ်၏ ဒုက္ခ

မာနိတာ ယတ္တကာ ယဿ၊ ဒုက္ခတာ တဿ တတ္တကာ၊
ကိ န နော ဒုက္ခဘာယန္တာ၊ ပိယမှာ စ အဘီရုနော။

ယဿ-ချစ်လျှင်ပျော်နိုး၊ ချစ်စပျိုး၍၊ ချစ်ရိုးချစ်စဉ်၊ အကြင်
ပုထုဇဉ်၏။ မာနိတာ-မြတ်နိုးစုံမက်၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရာ၊ အဖြာဖြာတို့
သည်။ ယတ္တကာ-တစ်နှစ်သုံးလေး၊ ဂဏန်းရေးက၊ စစ်တွေ့ဆက်ပွား၊
အကြင်မျှလောက်များကုန်၏။ တဿ-ချစ်လျှင်ပျော်မည့်၊ အထင်ရှိ
၍၊ ခင်မိခင်ရာ၊ ခင်ကြရှာတောင်း၊ ထို ပုထုဇဉ်အပေါင်း၏။ ဒုက္ခတာ-
မကင်းစမြဲ၊ အတင်းတွဲ၍၊ ဆင်းရဲရန်အကြောင်း ဒဏ်အပေါင်းသည်။
တတ္တကာ-ချစ်ချစ်သမျှ၊ တစ်နှစ်ကလျှင်၊ စ၍တွက်ရေ၊ ထိုမျှ
လောက်ပင် များပြားလေကုန်၏။ နော-သူတော် သူမြတ်၊ အတူ
မှတ်၍၊ လူဇာတ်ရှောင်သွေ၊ တို့တတွေသည်။ ဒုက္ခဘာယန္တာ-
ဒုက္ခမြောက်အများ၊ ရောက်မသွားဖို့၊ ထောက်ထားထိုထို၊ ကြောက်
အား ပိုကြပါကုန်လျက်၊ ပိယမှာ စ-ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း၊ အချစ်ပေါင်း
မှကာ။ ကိ န အဘီရုနော-မကြောက်နိုင်ဘဲ၊ ရဲကြီးရဲ၍၊ အမြဲပုံ
သေ၊ အဘယ့်ကြောင့် ချစ်ခင်၍ နေဝံ့ကြကုန်လေဘိသနည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဒုက္ခဟူသမျှသည် သပုဒယခေါ်တဏှာမှ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
ထို့ကြောင့် တဏှာလောဘဖြင့် ချစ်စရာ တစ်ခုရှိလျှင် ဒုက္ခ
လောင်းတစ်ခုဟုမှတ်၍ ချစ်စရာများသလောက် ဒုက္ခတွေများ
မည်ကိုခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ လောက၌ မိမိ၏ အထူးချစ်သူမဟုတ်
သမျှ ရာထောင်မက ဒုက္ခ ရောက်ကြသော်လည်း မိမိစိတ်မှာ

မထိခိုက်သေး။ ချစ်သူတစ်ယောက် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်လျှင်ကား မိမိ
စိတ်မှာ လွန်စွာ ထိခိုက်ကြလေသည်။

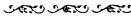
သီလရှင်အဖြစ် နှစ်သက်ဖွယ်

ထေရာနံ နန္ဒောဝါဒေန၊
ရာဇဓိတာ ပုရေ ပုရေ
နန္ဒရေ ဒေသံ ဝေသံ၊
ဒီနံ ဒက္ခ အနပ္ပကံ။

ထေရာနံ-အနေမြင့်မြင့်၊ အခြေတင့်၍၊ ရွှေနှင့် စိန်ဓာတ်၊ အ
ရှိန်ဟပ်သို့၊ ထိန်လျှပ်ပြည်ချွန်၊ သီလဝန်ဟု၊ ထေရ်မွန် ထေရ်ကျော်၊
ထေရ်မဟော်တို့၏။ နန္ဒောဝါဒေန-တရားမလစ်၊ သနားချစ်၍၊ အား
သစ်ထုတ်ဖော်၊ မိန့်ခွန်းတော်ကြောင့်၊ ပုရေ ပုရေ-ရှေးရှေး အခါ၊
သာသနာ၏၊ ရောင်ဝါဖြိုးလက်၊ တန်ခိုးထွက်၍၊ ကိုးရက်စဖွယ်၊
အသွယ်သွယ်မို့၊ အစိုစိုလှိုင်း၊ မြို့မြို့တိုင်း၌၊ ရာဇဓိတာပီ-မယှဉ်
ပြိုင်တန်း၊ ပင်တိုင်နန်း၌၊ ရွှင်လန်းမွေ့လျော်၊ သမီးတော်တို့သော်မှ
လည်း။ အနပ္ပကံ ဒီနံ-ခုရောနောင်ပါ၊ သံသရာဝယ်၊ မှန်စွာမုချ၊
ပနုဿ၏၊ ရှုပ်စရာအကြောင်း၊ ဒုက္ခအပေါင်းကို၊ ဒက္ခ-အကြံကုန်
ဖွင့်၊ ဉာဏ်ကုန်လွှင့်၍၊ ဆင့်ဆင့်ရုံရုံ၊ မြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေသံ
ဝေသံ-တရားပေစာ၊ ဒေသနာကို၊ ဖွေရှာလေ့ကျက်၊ နေပပျက်ဘဲ၊
နံနက် ဆွမ်းတော်၊ ည ပန်းတော်ဖြင့်၊ ကော်ရော်ဆီမီး၊ ပူဇော်ပြီး
၍၊ အိပ်ပြီး အိပ်ရာ၊ ဦးသောခါဝယ်၊ ဝေနေယျာများ၊ မေတ္တာပွား
လျက်၊ တရားယူဆင်၊ ပျားလှရှင်တို့၊ ခင်ပင်စဦး၊ ဤငါတို့ရဲ့ အ

သွင်အပြင်မျိုးကို၊ နန္ဒရေ-ခင်တတင့်တင့်၊ ယဉ်သနှင့်ဟု၊
ရွှင်သဖြင့်အနေ....အသရေတိုး၊ အခြေပျိုးလျက်၊ အမျိုးမျိုး
နှစ်သက်ကြလေကုန်တော့သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ထောင့်သုံးရာမပြည့်မီအချိန်က ပြန်တန်ဆာမှ မခင်တင့်
ဆီ ကလေးမလေးသည် “ထေရာနန္ဒီ”အမည်ဖြင့် သီလရှင်
ဝတ်ရာ၌ ရေးသားအပ်သော ဥဒါန်းဂါထာ ဖြစ်သည်။

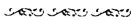
သေဂီ ဩဝါဒ

**တံ သေဂီ သောဟိ၊ တောဒိ သာဓုသမ္ပတံ၊
သာဓု ယာဝ ဇရာ သီလံ၊ သိဂီနံ သိဂီမဏ္ဍနံ။**

သေဂီ-အေးမြို့စခန်း၊ အေးဖို့မှန်းလျက်၊ အေးချမ်းစေချင်၊
အေးပန်းဆင်၍၊ အေးယဉ်ပမာ၊ အေးရာဆုတောင်း၊ အေးသူပေါင်း
နှင့်၊ အေးကျောင်းခိုမှီ၊ ဟဲ့-သေဂီ၊ တံ-စားလဲအေးအေး၊ သွား
အေးအေးနှင့်၊ ဝတ်ရေးနေထိုင်၊ အေးစုံဆိုင်၍၊ အပြိုင်အေးကြ၊
ဘေးမခသဖြင့်၊ အေး ပထမအချုပ်၊ အေရာမှ အေးမြတ် ဤအ
လုပ်ကို၊ သောဟိ-လောကီအရေး၊ မရည်တွေးဘဲ၊ အေးအေးသာ
သာ၊နှစ်သက်ပါလော၊ တောဒိ-ဃရာနှောင်တွင်း၊ ခွါရှောင်ကွင်း၍၊
ရှင်းရှင်း အေးအေး၊ နေနိုင်တဲ့ ဤအရေးကို၊ သာဓုသမ္ပတံ-ကမ္ဘာ
တစ်ဝှမ်း၊ ဓမ္မလမ်းကို၊ မျှော်မှန်းသိမြင်၊ သူတော်စင်တို့၊ ခင်မင်ကြ
တောင်း၊ ပထမအကောင်းဟု၊ အကြောင်းထုတ်မှတ်၍၊ သမုတ်အပ်
ခဲ့ပေပြီ၊ သိဂီနံ-အတွင်းမှာမှောင်၊ ပြင်ရွှေရောင်ဖြင့်၊ ဟန်ဆောင်မ
ဝတ်၊ အထွတ်အထိပ်၊ သိဂီနိက်သွေး၊ ရွှေရောင်ပြေးသည့်၊ ရှေး
ရှေးအခါ၊ လောင်းလျာတို့၏။ သီလံ သိဂီမဏ္ဍနံ-ဤအဝတ် ဤ

အရေ၊ ဤအနေမှ၊ မသေ့ဗီဇ၊ အတည်ကျဖို့၊ သီလရတနာ၊ ရွှေ
တန်ဆာသည်၊ ယာဝ ဇရာ-ငယ်စဉ်တောင်ကြေး၊ အကလေးမှ၊
ဖြေးဖြေး ကြီးရင့်၊ ဇရာသင့်အောင်၊ သာဓု-ကြာလေကောင်းလစ်၊
ဟောင်းတိုင်း သစ်၍၊ စနစ်မကွယ်၊ မဖယ်မစောင်း၊ တကယ်
ကောင်းသဖြင့်၊ အပေါင်း သုံးထိုက်သည့်၊ အကောင်းဆုံး တန်ဆာ
ပေတကား။

မှတ်ချက်။ ။ဤ ဂါထာသည် ၁၃၀၀-ပြည့် မတိုင်မီက ဒုတိယ
မဟာဂဇ္ဇာရုံ ချမ်းအေး ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အောက်ပြည်
နေ "သေီ" မည်သော တပည့်သီလရှင်အားလူမထွက်ချင်အောင်
ဩဝါဒဂါထာရေးဖို့ရန် အမိန့်အရ ရေးရသောဂါထာ ဖြစ်သည်။

သုဓမ္မတရီ၏ ဥဒါန်း

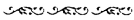
သု ဒုလ္လဘံ သုလဒ္ဓါန၊
ဓမ္မ မေဝ မဟံ စရေ၊
စာ ရကော ဟေ...ယရာဝါသော၊
ရီ တိဒုက္ခာန.မာလာယော။

အဟံ-ပစ္စုပ္ပန်ရေး၊ သံသရာရေးကို၊ မျှော်တွေးရှုရာ၊ ယခု ငါ
သည်၊ သုဒုလ္လဘံ-အပါယ်လေးပါး၊ သတ္တဝါများကို၊ ထောက်ထား
ကြည့်မှ၊ မလွယ်ကူလှ၊ အလွန်ရခဲသော လူ့ဘဝကို၊ သုလဒ္ဓါန-
ဒေသလည်း ကောင်း၊ မိဘကောင်းဟု၊ ကောင်းကောင်း ဆရာ၊
ဉာဏာနှင့်၊ ကောင်းစွာလှလှ၊ ကိုယ်ပိုင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မမေဝ-မ
တရားသူ၊ အများလှနှင့်၊ အတူမယှက်၊ တရားသက်သက်ကိုသာ
လျှင်၊ ဝရေ ဝရေယျ- ဤအဝတ် ဤအရေ၊ ဤအနေမှ၊ ပသေ့

မစောင်း၊အခြေကောင်းအောင်၊ ကောင်းကောင်းပုံသေ၊ ကျင့်၍နေ
 ပေတော့အံ့၊ ယရာဝါသော- အိမ်ရာတည်ထောင်၊ ဟို လူ့ဘောင်
 ကြီးသည်၊ ရီတိဒုက္ခာနံ-နေရော ညဉ့်ပါ၊ ဘယ်ခါမလပ်၊ ထပ်တ
 လဲလဲ၊ မပြတ်စဲနိုင်သည့်၊ မြဲအဖုံဖုံ၊ အစုံစုံသော ဒုက္ခမျိုးတို့၏။
 အာလယော-တစ်မျိုးကပျောက်၊ တစ်မျိုးရောက်လျက်၊ နောက်
 ဆက်ရှည်ကြာ၊ မကြည်သာအောင်၊ မှီရာအစစ်၊ တည်ရာကြီးဖြစ်
 လေသောကြောင့်၊ ဟေ...စာရကော-ကြောက်ဖွယ်ရွံ့စရာ၊ မလွန်
 သာလျက်၊ စွန့်ခွါခက်ဖို့၊ သက်သက်မြှုပ်လှောင်၊ မလှုပ်အောင်လျှင်၊
 တုပ်နှောင်ကြိုးတား၊ ဟင်...အလွန်ဆိုးဝါးတဲ့ အချုပ်ထောင် တစ်
 မျိုးပါတကား။

မှတ်ချက်။ ။တစ်ထောင်သုံးရာ မတိုင်မီက ရေးသားအပ်သော“သုဓမ္မ
 စာရီ”မည်သော သီလရှင်ကလေး၏ ဥဒါန်းကျူးဖို့ရာ သီလရှင်
 ပြုတရားဂါထာ ဖြစ်သည်။ အပါယ်လေးပါးတွင် မျက်မြင်ဖြစ်
 သော တိရိစ္ဆာန်များ၏ ပရွက်ဆိပ်တစ်အုံ၊ ငါးတစ်ဥ အတွင်း
 စသည်၌ များပြားနေပုံ၊ နိုင်ရာ စားနေကြပုံကို စဉ်စားလျှင်
 • လူ့ဘဝသည် အလွန်ရခဲကြောင်း ထင်ရှား၏။

မိန်းမ ဝမ်းရည်

န ခေါ် သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊
 ပဏ္ဍိတော ဟောတိ ပုရိသော၊
 ဣတ္ထိပိ ပဏ္ဍိတာ ဟောတိ၊
 တတ္ထ တတ္ထ ဝိစက္ခဏာ။

သဗ္ဗေသု ဌာနေသု-ထိုဤ မှုဆောင်၊ ယခု နောင်ဟု၊ လူ့

ဘောင် သာသနာ၊ ကမ္ဘာကပိုင်း၊ ဌာနတိုင်းတို့၌၊ ပုရိသောဝ-
 မောက်တကြားကြား၊ ကြောက်မအားဖို့၊ ထောက်ထားမတတ်၊
 (သင်းတို့လို) ယောက်ျားဇာတ်ကလျှင်၊ ပဏ္ဍိတော-စခန်းကြံဖန်၊
 ကြံငန်းဆန်ဖို့၊ လမ်းမှန်ထွင်ကာ၊ မယှဉ်သာအောင်၊ စဉ်လာ ကဝိ၊
 ပညာရှိသည်၊ န ခေါ် ဟောတိ-ကလိယုဂ် ခေတ်ဆန်း၊ အပြစ်
 လွှမ်းသမို့၊ တစ်ဂဏန်းအနေ၊ ဖြစ်စတမ်း မဟုတ်တော့ချေ၊ ကုတ္တိ
 ပိ-ကမ္ဘာချက်ဘွေ၊ ကျက်သရေဆောင်၊ ဂုဏ်ရောင်ထိန်ကြား မိန်း
 မသားတွေသည်လည်း၊ တတ္ထ တတ္ထ-တစ်ဆိတ်ကမှ၊ စိတ်မချသ
 ဖြင့်၊ နိစ္စပြုလို၊ ကိစ္စအမှု ထိုထို၌၊ ဝိစက္ခဏာ-ကျွမ်းကျင်ရာတွင်၊
 ပမာတင်အောင်၊ ရာဇဝင်အရ၊ စာတင်သလျက်၊ ပညာ့အပေါ်တွင်၊
 အကျော်ဝင်ဖို့၊ ပေါ်ထင်စေဘိ၊ အမြော်အမြင်တွေ ရှိကြပေသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိတာ ဟောတိ-အကြံစိတ်ဆန်း၊ ဉာဏ်ထိပ်လွှမ်းလျက်၊
 ပဏ္ဍိတ်စွမ်း ပြနိုင်ပါသေးသည်တကား။

မှတ်ချက်။ ။ ကုဏ္ဍလကေသီမည်သော သူဌေးသမီးသည် ခိုးသူ
 ယောက်ျားကို ယူမိ၏။ ခိုးသူက ပရိယာယ်ဖြင့် တောင်ထိပ်
 ပေါ်သို့ ခေါ်သွား၍၊ လက်ဝတ်လက်စားယူပြီးမှ တောင်ထိပ်က
 တွန်းချဖို့ရန် ဝိပံရာတွင် နောက်ဆုံး ချစ်ခင်ဟန်အောင် ဉာဏ်
 ဆင်၍ သူက အလျှင် တွန်းချ လိုက်သောအခါ အပျိုသမီး
 အား တောင်စောင့်နတ်က “ယောက်ျားများသာ ပညာရှိသည်
 ပဟုတ်၊ ပိန်းပများလည်း ပညာရှိသည်” ဟု ချီးကျူးလေသည်။

ငွေ၏ သတ္တိ

ဗာလာပိ ပဏ္ဍိတာယန္တိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာပိ သုဝဏ္ဏိနော။

သတ္တိမံ ရူပိယံ လောကေ၊ ဇိဏ္ဍာပိ တရုဏာယရေ။

ယေန ရူပိယေန-သကာတ်မညှိုး၊ ဒြပ်တိုးလျက်၊ မြတ်နိုးချင်စေ၊ အကြင် ငွေကြောင့်၊ ဗာလာပိ- လူဖျင်း လူအ၊ လူန လူထိုင်း၊ လူရိုင်းကြီးတို့သော်မှလည်း၊ ပဏ္ဍိတာယန္တိ-ပြောနိုင် ဆိုနိုင်၊ ဆုံးဖြတ်နိုင်သဖြင့်၊ မဏ္ဍိုင်တစ်ဆူ၊ ပညာရှိကြီး ဖြစ်တော်မူကြလေကုန်၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာပိ-အခြင်းမက၊ ဆင်းမလှသဖြင့်၊ တွင်းပ ပုပ်သိုး၊ အရုပ်ဆိုးကြီးတို့သော်မှလည်း၊ သုဝဏ္ဏိနော-ပင်ကိုယ်ရင်းထက်၊ အဆင်းထွက်၍၊ ဝင်းစက်စင်ဖြူ၊ လှပတော် မူကြလေကုန်၏။ ဇိဏ္ဍာပိ-ရွတ်တွ ယိုယွင်း၊ အိုမင်းလေပြီး၊ အဖိုးကြီး အမယ်ကြီး တို့သော်မှလည်း၊ တရုဏာယရေ-သက်နှစ်ဆယ်ဟန်၊ သူငယ်ပြန်လျက်၊ ရွယ်တန် ရွယ်တူ၊ နနယ်တော်မူကြလေကုန်၏။ လောကေ-မပိုစေစုံ၊ ကိုယ်တွေ့ကြုံသည့်၊ လူ့ဘုံဌာန၊ ဤလောက၌၊ ရူပိယံ-ဘုရင်အပေါင်း၊ ဦးခေါင်းစုံနှိပ်၊ ပုံတံဆိပ်ဖြင့်၊ ဂုဏ်ဟိတ်တွေတိုး၊ ထိုငွေမျိုးသည်၊ သတ္တိမံဝတ-ရမ္မက်မပြေ၊ ကျက်သရေဖြင့်၊ တက်နေ လျှမ်းပြိုင်၊ စခန်းပိုင်အောင်၊ လှမ်းနိုင်ပလေ၊ ဪ...စွမ်းနိုင်ပေစွတကား။

မှတ်ချက်။ ။ငွေသည် အလွန်သတ္တိရှိ၏။ လူဖျင်း လူအ ကိုလည်း လူတော် လူတတ်နေရာ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်နိုင်၏။ အဆင်းမလှသူကိုလည်း အဆင်းလှသူနှင့် တန်းတူဖြစ်အောင် ပို့ဆောင်နိုင်၏။ အဖိုးကြီးကိုလည်း အပျိုအရွယ် သူငယ်မတို့နှင့် ရွယ်တူဖြစ်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ငွေရှိလျှင် ဘာမဆို ဖြစ်နိုင်သည်ဟု လောက၌ ယူဆကြလေသည်။

နောက်မဆုတ်တမ်း

ဒုက္ကရံ ဒုက္ကရံ ဣပဟိ၊ ဗဟူ ဘာယန္တိ ယာဒိသာ၊

ကဒါ တံ သုကရံ ဟောတိ၊ ဒုက္ကရံပိ ကရေ ဇနော။

ယာဒိသာ-ရှေ့ပကတူး၊ မတွေ့ဘူးသဖြင့်၊ အထူးဒိဋ္ဌ၊ စိတ်မချအောင်၊ နိစ္စရှုပ်ပြွမ်း၊ အကြင်ကဲ့သို့သော၊ ကိစ္စလုပ်ငန်းမှ၊ ဒုက္ကရံ ဒုက္ကရံ ဣတိ-ကြတိုင်းပျက်ပြယ်၊ ကွက်မလယ်အောင်၊ ခက်တယ်ခက်တယ် ဟူ၍၊ ဗဟူ-အရေးမကြွယ်၊ ကလေးနှယ်သို့၊ သေးငယ်သောအား၊ သဘောထားသူ၊ အများ လူတို့သည်၊ ဘာယန္တိ-ပဟန်နိုင်ဝံ့၊ ကြမိုင်တွန်၍၊ ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်၏၊ တံ တာဒိသံ-ကြတိုင်းရွံ့စရာ၊ မလွန်သာအောင်၊ တွန့်ကာနောက်ဆုတ်၊ ထိုကြောက်စရာ အလုပ်သည်၊ ကဒါ သုကရံ ဟောတိ-ဘယ်ခါ ဘယ်တွက်၊ ဘယ်အချက်ကြောင့်၊ လွယ်လျက်ဘာသာ၊ လာနိုင်ပါတော့အံ့နည်း၊ ဇနော-ကံ ဉာဏ် လုံးလ၊ ထုံးအရဖြင့်၊ သုံးကြသာကြည့်၊ မဟာရည်သည့်၊ ဌာနိတစ်လွှား၊ ဇာနည်များသည်၊ ဒုက္ကရံပိ ကရေ-ခက်ပင် ခက်စေ၊ မပျက်လေအောင်၊ ရက်ရှည်မှန်မှန်၊ အတန်တန်လျှင်၊ မန်မန်ကြိုးကုတ်၊ ပြုလုပ်သင့်လေတော့သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ အလုပ်သစ်ကို ခက်တယ်လို့ ကြောက်နေလျှင် ဘယ်တော့မှ ပလွယ်နိုင်သောကြောင့် အခက်ကိုပင် စတင် လုပ်သင့်၏ ထိုသို့ စဉ် ပြုလုပ်ပါသောအခါ တဖြည်းဖြည်း အကျင့်ရသဖြင့် လွယ်ကူလာလိမ့်မည်၊ ထိုကြောင့် မိမိနှင့် ကိုက်တန်သော အလုပ်ကို စုဟသဖူးဥပယ် အခက်အခဲမှ သောက်မဆုတ်ဘဲ ရဲရဲခံ့ခံ့ ပြုလုပ်သင့်ကြပါသည်။

လူကြီးသူမ ရိုသေခြင်း၏ အကျိုးကိုပြသော ရိုသေမှု

ယေ ဝုန.မပစာယန္တိ, နရာ ဓမ္မဿ ကောဝိဒါ။

ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စ ပါသံသာ, သမ္ပရာယေ စ သုဂ္ဂတိ။

ဓမ္မဿ-ရင့်သူ တသ, မြင့်သူခလျက်, အစစ ရိုသေ, အရှေ့
ပွားတိုး, အပစာယနတရားမျိုး၌၊ ကောဝိဒါ-အလိုက် အလာ,
ထိုက်ရာလမ်းတွင်, စခန်းထွင်ဖို့, ကျွမ်းကျင်များလှ, အဝါးဝကုန်
သော၊ ယေ နရာ-မိကောင်း ဖခင်, ဆရာရှင်တို့, သွန်သင် ထုံး
ပြ, ဆုံးအမကို, လုံးဝသင်ယူ, အကြင်သူတို့သည်၊ ဝုန-အသက်
သိက္ခာ, ထေရ်ဝါခေါင်ရင့်, ဂုဏ်ရောင်တင့်၍, ကြီးမြင့်သောသူကို၊
အပစာယန္တိ-နေရာကိုခင်း, လမ်းရှောင်ကွင်း၍, အိမ်တွင်း အိမ်ပြင်,
အစဉ် ရိုသေကြလေကုန်၏။ တေ နရာ-အလိုက်အလာ, ထိုက်
ရာမြင်သူ, ရှင် လူအပေါင်း,ထို အမျိုးကောင်း သား သမီးတို့ကို၊
ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စ-မျက်မှောက်ထင်ထင်, ရှုမြင်အပ်သော, လတ်တစ်
လော ဘဝ, ပစ္စက္ခ၌လည်း၊ ပါသံသာ-လူ့စခန်းတွင်, ဥဒါန်းတင်
လျက်, အစဉ်မပြတ်, ချီးမွမ်းလည်း ချီးမွမ်းအပ်လေကုန်၏။
သမ္ပရာယေ စ-ကိလေသာကံ, ဖန်သည့်အလိုက်, ကြိမ်ကြိုက်
ရောက်ရ, နောက်ဘဝ၌လည်း၊ သုဂ္ဂတိ-ဂရုကတ, ပြုစရာဖြင့်,
သူခပေါင်းစပ်, ဂတိကောင်း ဂတိမြတ်ကို၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ-မြေလက်
ခတ်နဲ့, မြှောက်သည့်ခဲသို့, မလွဲချေင်, သွေမလှန်ဘဲ, ကေနိပင်
အလိုရှိအပ်တော့သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။“မိမိထက်ကြီးသူ” ဟူရာ၌ လောကီဂုဏ် အားဖြင့်
ရာထူးကြီးသူ, အသက်အရွယ်ကြီးသူ, အကျင့်သိက္ခာ ဝါကြီး

သူ့ ဤအားလုံးပါဝင်၏။ ရှိခိုးမှ ရှိသေရာ ရောက်သည်မဟုတ်၊ လေးစားခြင်း ဂရုတစိုက် ဆက်ဆံခြင်းလည်း ရှိသေခြင်း ပင် တည်း။

ငါ့ ငါ့ ငါ့ ငါ့

သံရှင်ချက်

သံသာရစက္ကဝိဒ္ဓံသံ၊ သံသုဒ္ဓ.မဿ ဩရသံ၊

သံဆိန္ဒကံ ဘဝေ အာသံ၊ သံယံ အပိ သုမာနသံ။

သံသာရ စက္ကဝိဒ္ဓံသံ-အမှန်မသိ၊ တပ်မက်မိက၊ ကသိက အောက်၊ ဒုက္ခရောက်ဖို့၊ ကမောက်ကမ၊ လှည့်လည်ရသည့်၊ ဘဝ ဖန်ခါ၊ သံသရာစက်ကြီးကို၊ ဖျက်ဆီးပေတတ်၊ ဘုရားရတနာမြတ် ကိုလည်းကောင်း၊ သံသုဒ္ဓံ-ယုတ်မာညစ်ညမ်း၊ ပြစ်မသန်းဘဲ၊ သစ် ဆန်းစင်ကြယ်၊ သွယ်သွယ်ပိဋကတ်၊ တရားရတနာမြတ်ကိုလည်း ကောင်း၊ အဿ-ထိုတရားသခင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ ဩရသံ-တရားရင် နှစ်သား စင်စစ်လည်းဖြစ်ပေထသော၊ ဘဝေ-ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ၊ မလွဲ တံထွာ၊ သံသရာနှောင်တွင်း၊ ထောင်အကျဉ်း၌၊ အာသံ-တပ်မက် ခင်မင်၊ လိုချင်တွယ်တာ၊ တဏှာသဘော၊ အာသာကြောကို၊ သံဆိန္ဒ ကံ-စွဲလမ်းလွတ်ကင်း၊ ဇွတ်အတင်းဖြင့်၊ အလျင်းပြတ်စေ၊ မြတ် တောက်တော်မူပေထသော၊ သုမာနသံ-တွင်းပညစ်ကြေး၊ အပြစ်ဝေး သဖြင့်၊ အေးအေးမြမြ၊ ကြည်လင်သော စိတ်လည်း ရှိပေထသော၊ သံယံ အပိ-ရှစ်ပါး အရိယာ၊ မြတ်သံဃာဟု၊ ရတနာဝင်တောင်း၊ အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်များကိုလည်းကောင်း၊ ဝဒ္ဓာမိ-ရှိသေမြတ်စိုး၊ လက်ခံဖိုး၌၊ ရှိခိုး ကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။

မှတ်ချက်။ ။ဂါထာပါဒ တစ်ပါဒ၏ အစနှင့် အဆုံး၌ "သံ" အက္ခရာရှစ် လုံးပါအောင် ရှေးဆရာတို့ ဦးကိုးအပ်သော ဂါထာဖြစ်၍ ရတနာ

သုံးပါးကို ရှိခိုးသောဂါထာဖြစ်၍ အန္တရာယ်ကင်းအောင် ရွတ်ဆိုရှိခိုးလေ့ ရှိကြ၏။ သို့သော် တစ်ဘဝအတွက် အန္တရာယ်ကင်းဖို့ထက်ဘဝများစွာ အန္တရာယ် ကင်းအောင် ဂုဏ်တော်ကိုသာ အာရုံပြုပါ။

ဇ ဇ ဇ ဇ

သိကြားမင်းက သုသိမ မည်သော သားတော်ကို
ဆုံးမသော အပျင်းအပြစ်

**အနုဋ္ဌဟံ အဝါယာမံ၊ သုခံ ယတြာ.ဓိဂစ္ဆတိ၊
သုသိမ တတ္ထ ဂစ္ဆာဟိ၊ မဇ္ဇ တတ္ထေဝ ပါပယ။**

သုသိမ-ရေခဲနှင်းဖြန်း၊ ထမင်းကြမ်းသို့၊ ပျင်းတမ်းပြိုင်မှု၊ အ နိုင်ယူမည့်၊ အတူဝေးလျက်၊ ဟဲ့-အေးစက်စက် သုသိမ၊ အနုဋ္ဌဟံ- မရမက၊ ရ မပဟု၊ ကျကျနန၊ ထထကြွကြွလည်း မရှိပါဘဲလျက်၊ အဝါယာမံ-ကမ္ဘာကြေစေ၊ ငါမသေဟု၊ တာရှေ့ဆုံးစ၊ ထုံးအရဖြင့်၊ လုံ့လလည်း မပြုပါဘဲလျက်၊ ယတြ ဒေသေ-လူမရောက်အပ်၊ နတ် မရောက်ရာ၊ ဗြဟ္မာတွေမျှ၊ မနေရသည့်၊ အကြင်သို့သော ဒေသ၌၊ သုခံ-ကိုယ်စိတ်လန်းစွာ၊ စန်းပမာသို့၊ လျှမ်းကာအသင့်၊ ချမ်းသာခွင့်ကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ-ကံစ ဉာဏ်စ၊ မဖန်ရဘဲ၊ ကြံသမျှ မသွေ့၊ အမှန်ပင် ရနိုင်လေ၏။ တတ္ထ ဒေသေ-ကြံသမျှဖြင့်၊ ဟန်ရ နိုင်ရိုး၊ ထိုကဲ့သို့သော ဒေသမျိုးသို့၊ ဂစ္ဆာဟိ-တရားမပိုက်၊ အမှား လိုက်ဖို့၊ သားမိုက်ပီပီ၊ သွားနေခြေလော၊ တတ္ထေဝ-အားမစိုက်ဘဲ၊ အမိုက်ကဲလျက်၊ အမြဲ ချမ်းမြဲ၊ ထိုဒေသသို့သာလျှင်၊ မဇ္ဇ-ကံစွမ်း ဉာဏ်စွမ်း၊ လုံ့လစွမ်းကြောင့်၊ နတ်နန်း၌ပျော်၊ ခမည်းတော်ကို လည်း၊ ပါပယ-တစ်မြို့တစ်နန်း၊ တစ်ဖို့ဆန်းသဖြင့်၊ တို့မြန်းစရာ၊ ပိုစမ်းပါလော။

မှတ်ချက်။ ။သင်ဟာ ပျင်းတဲ့သူတွေ ချမ်းချမ်းသာသာ နေရတဲ့ အရပ်သို့ သွား၍ နေပါဈေ။ ထိုအရပ်ပျိုကို တွေ့လျှင် ငါ့ကို လည်း ထိုအရပ်သို့ ပို့ပေးပါဟုပြောသည်။ အမှန်ကား ထိုအရပ် မျိုးမရှိပါ။

ယဉ်ကျေးမှု

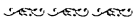
ဒန္တံ နယန္တိ သမိတိံ၊ ဒန္တံ ရာဇာဘိရဟတိ။

ဒန္တော သေဋ္ဌော မနုဿေသု၊ အတ္တဒန္တော တတော ဝရံ။

ဒန္တံ-ယဉ်ကျေးလိမ္မာ၊ ရတနာဟု၊ မဟာဝင်တောင်း၊ ဆင်မြင်း ကောင်းကို၊ သမိတိံ -မင်းခမ်း မင်းနား၊ မင်းအများနှင့်၊ မင်းပါးအစုံ၊ ခိုလှုံသွယ်သွယ်၊ ဗိုလ်ပုံလယ်သို့၊ နယန္တိ-မရှောင်ခပင်း၊ အခေါင်နှင်း ၍၊ ဆောင်သွင်းကြလေကုန်၏။ ဒန္တံ-ရဲစွမ်းသာကြည်၊ မဟာရည်ဖြင့်၊ ဇာနည်ဝင်သွေး၊ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ၊ ဆင် မြင်းရတနာကိုသာ၊ ရာဇာ-မင်းများ ထိပ်ဆောင်း၊ ပင်းကောင်း ပင်းမြတ်၊ မင်းဇာတ်အစပ်၊ ငေရာဇ်သည်၊ အဘိရဟတိ-ရွှေက ရွှေကြိုး၊ ထီးဖြူပိုးလျက်၊ မြတ်နိုးကြည်ဖြူ၊ စီးတော်မူ၏၊ မနုဿေသု-မညှိုးသကတ်၊ အပျိုး ဇာတ်ဖြင့်၊ မြိုးလျှပ်သူကောင်း၊ လူအပေါင်းတို့တွင်လည်း၊ ဒန္တော-ကိုယ်နေညက်ညော၊ အပြောချိုချို၊ မတိုဝိတ်ထား၊ တရားစုံလင်၊ အကုန်ယဉ်သောသူသည်၊ သေဋ္ဌော-ဇာတ်မြင့် မျိုးဖြင့်၊ အားလုံး ဖြင့်ထက်၊ ဆင့်ဆင့်မှတ်ထုံး၊ ပပြတ်သုံးပို့၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်လေ တော့သတည်း။ အတ္တဒန္တော-ကိုယ်ကိုယ်ကိုပင်၊ အလွန်ယဉ်အောင်၊ သွန်သင် ထုံးပြည့်၊ ဆုံးမနိုင်သောသူသည်ကား၊ တတော ဝရံ-ပဗ္ဗုဒ္ဓတင့်၊ သံသာမြင့်ပို့၊ ဆင့်ဆင့်ရတနာ၊ တော်မဟာထက်၊ ကံသာထူးချွန်၊ အမွန်မြတ်ကြီး ဖြစ်ပါပေသတည်း။

မှတ်ချက်။ ။တကယ့် အစည်းအဝေး မင်းပွဲပရိသတ်မျိုး၌ ယဉ်ကျေးသော ဆင်တော် မြင်းတော်ကိုသာ ရှင်ဘုရင်တို့ စီးလေ့ရှိသောကြောင့် ယဉ်ကျေးသော ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာသည် အဖိုးတန်ပါပေ၏။ ထို ဆင် မြင်းတို့ထက် မိမိကိုယ်၏ ယဉ်ကျေးခြင်းက သာ၍ အဖိုးတန်ပါသည်။

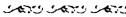
အရာရာ အောင်မြင်နည်းကို ပြသော
အောင်မြင်ရေး

ဝရံ ဇယေ နိဝါတေန၊ ဘေဒေနေဝ ဇယေ သူရံ၊
နိစံ အပ္ပကဒါနေန၊ ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

ဝရံ-ရာထူးဂုဏ်သိန်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ကဲသာ မြတ်မွန်၊ ကိုယ့်ထက်လွန်သူကို၊ နိဝါတေန-ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ သူ့ကိုခ၍၊ နိစ္စလေးနာ၊ အရေးပါသဖြင့်သာလျှင်၊ ဇယေ-မ စ ချီးမြှောက်၊ ခရီးရောက်၍၊ ပြီးမြောက်အစဉ်၊ အောင်မြင်ရာ၏။ သူရံ-အပေါင်းအဖော်၊ အကြောင်းတော်၍၊ ခေါင်းမော် စော်ကား၊ ရဲသူများကို၊ ဘေဒေနေဝ-ရဲဘော်ငယ်သား၊ နောက်ပါများနှင့်၊ ကွဲပြားစေမှု၊ နည်းသစ်ပြုလျက်သာလျှင်၊ ဇယေ-အန္တရာယ်ကင်း၊ ရန်စွယ်ရှင်းဖို့၊ ညှင်းညှင်းသာသာ၊ အောင်နိုင်ရာ၏။ နိစံ-ရာထူးဂုဏ်သိန်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ အရာရာဝယ်၊ စာနာ ထောက်ဆ၊ အောက်ကျသော သူ့ကို၊ အပ္ပကဒါနေန-တစ်စိုးတစ်စိ၊ နှိုင်းညှိ ကြံဆောင်၊ တန်အောင် ချီးမြှင့်မှုဖြင့်၊ ဇယေ-အရေးပေါ်လျှင်၊ ပေးဘော်ကူဘက်၊ သူ့အတွက်ဖြင့်၊ အချက်ကျရှောင်တခင်၊ အောင်မြင်ရာ၏။ သမံ-ကိုယ့်အောက်မသက်၊ ကိုယ်ထက်

မမြင့်၊ အသင့်မှန်းယူ၊ အတန်းတူသောသူကို၊ ဝါယာမေန-သူမှာ
ကိစ္စ၊ တွေ့ကြုံကမူ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်၊ အားပါးထုတ်သဖြင့်၊ ဇယေ-
မိတ်ဆွေဝတ်နှင့်၊ မချွတ်ကျင့်၍၊ မလင့်တာရှေ့၊ အောင်စွမ်းစေရာ
သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ကိုယ့်ထက်သာနေသူကို အောင်မြင်စို့ရာ မိမိကိုယ်ကို
နိမ်ချပါ။ ရဲရင့်သူကို အသင်းအပင်းခွဲ၍ အနိုင်ယူပါ။ ကိုယ့်အောက်
နိမ်ကျသူကို စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းပါ။ တန်းတူနေသူ၏ အတွက်ကား
သူ၏ကိစ္စကို ကူညီ ရွက်ဆောင်ပါ။

အဆင်းလှ၍ အမျိုးမြတ်သော်လည်း ပညာ မရှိက
လူပေါက်ပန်း ဖြစ်ရတတ်ပုံကို ပြသော
ပညာမဲ့ အပြစ်

ရူပယောဗုဒ္ဓသမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊
ဝိဇ္ဇာဟိနာ န သောဘန္တိ၊ နိဂ္ဂန္ဓာ ဣဝ ကိ သုကာ။

ရူပယောဗုဒ္ဓသမ္ပန္နာ-ယမင်းတပျူ၊ အဆင်းလှ၍၊ ဝင်းပဆက်
သွယ်၊ အရွယ်ဂုဏ်နှင့်၊ စွယ်စုံတင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာသ ကုလ
သမ္ဘဝါ-တန်ခိုးဇာတ်နှင့်၊ ခြပ်မြင့်၍၊ ထပ်ဆင့်ကြွားအင်၊ ကြွယ်ဝ
သောအမျိုး၌ ဖွားမြင်ရပါကုန်သော်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာဟိနာ-အတတ်ပညာ၊
အလိပ္ပာဟု၊ ချိန်စာ ဉာဏ်ယွင်း၊ အမှန် ကင်းကုန်သည်ရှိသော်၊
နိဂ္ဂန္ဓာ ကိ သုကာ ဣဝ-ဂဗိုင်းတစ်ခင်း၊ ကြိုင်ပမင်းဘဲ၊ ပြိုင်တွင်း
တောကြား၊ ပေါ့ပျားလေလွင့်၊ ပေါက်ပန်းပွင့်တို့ကဲ့သို့၊ သုသောဘန္တိ-
အဂျေပခုံ၊ အသလေညံလျက်၊ ရခုံ လင့်ကွယ်၊ မတင့်တမ်းနိုင်ကြ
လေကုန်။

မှတ်ချက်။ ။အဆင်းလှ၍ အမျိုးမြတ်သော်လည်း အတတ်ပညာ
အလိမ္မာ မရှိလျှင် ပညာရှိတို့ အစည်းအဝေး သဘင်အလယ်၌
မတင့်တယ်ပါ။ ဥပမာ-အဆင်းလှသော ပေါက်ပန်းပွင့်သည် အနံ့
မရှိသောကြောင့် မတင့်တယ်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

မြလေးပန်းကား အဆင်းကလည်း ဖြူစင် သန့်ရှင်း၍ အနံ့ကလည်း
တသင်းသင်း မွှေးသောကြောင့် အမျိုးသမီးများ၏ ဦးခေါင်း
ထက်၌ တင့်တယ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် မြလေးပန်းသဖွယ် တင့်
တယ်အောင် သတိထား၍ ကြိုးစားကြပါ။

ပညာသင်မပေးသော မိဘတို့ ရန်သူနှင့်တူပုံကို ပြသော
ရန်သူမိဘ

မာတာ သတ္တု ပီတာ ဝေရီ၊ ယေန ဗာလော န ပါဠိတော၊
န သောဘတေ သဘာမဇ္ဈေ၊ ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။
ယာယ မာတုယာ-သမီးအကြိုက်၊ သားအလိုက်ကို၊ အားစိုက်
လေးမှု၊ အရေးယူလျက်၊ မွေးမြူအစဉ်၊ အကြင်သို့သော မိခင်
သည်၊ ဗာလော-နောင်ရေးမမြင်၊ မိခင်ကိုလွဲ၊ တနွဲ့နွဲ့ဆိုး၊ အမိုက်
အိုးကလေးကို၊ န ပါဠိတော-လိမ္မာရေးခြား၊ ပညာပွားဖို့၊ အများ
ဆင်တူ၊ မသင်ယူစေအပ်ချေ၊ သာ မာတာ-ထိုကဲ့သို့သော မိခင်
သည်၊ သတ္တု-ပစ္စုပ္ပန်ကျွန်၊ တမလွန် သပေါက်၊ ထို့နောက်သတက်၊
ဆက်တိုင်းခက်ဖို့၊ တွက်ချက်လှစ်ဖွေ၊ ရန်သူမကြီး အစစ်ပေတည်း၊
ယေန ပီတရာ-သမီးအကြိုက်၊ သားအလိုက်ကို၊ အားစိုက်ထောက်
ထား၊ မြှောက်စားအစဉ်၊ အကြင်သို့သော ဖခင်သည်၊ ဗာလော-

အရှည်မမြင်၊ ဖခင်ကိုချော့၊ နေ့တော့တော့ဆိုး၊ အမိုက်အိုးကလေးကို၊ နှ ပါဠိတော-ဆင်းရဲမည့်တွက်၊ အခွဲခက်၍၊ ငဲ့ကွက်ပုံသေ၊ မသင်ယူစေအပ်ချေ၊ သောပိတာ-ထိုကဲ့သို့သော ဖခင်သည်၊ ဝေရီ-ဉာဏ်မကူမှီး၊ ကံအယူသည်းသည်၊ ရန်သူကြီး အစစ်ပေတည်း။ ဗာလော-မိခင်ကိုခွဲ၊ ဖခင်လှဲ့၍၊ တကဲ့ပေဆိုး၊ အခြေမကျသည့်၊ ကလေးကဝမျိုးသည်၊ ဟံသမဇ္ဈေ-အဆင်းအရောင်၊ ဝင်းပြောင်တင့်တယ်၊ ဟင်္သာပေါင်းအလယ်၌၊ ဗကော ယထာ-ဖျင်းအ လွန်စွာ၊ ဗျိုင်းသတ္တဝါကဲ့သို့၊ သဘာမဇ္ဈေ-ပညာကြားသူ၊ အများလူတို့၊ အတူဆွေးနွေး၊ အစည်းအဝေးအလယ်၌၊ နှ သောဘတေ-ပညာကြားလင့်၊ အများတင့်လည်း၊ သူဖြင့်မှိုင့်တွေ့၊ မတင့်တယ်ရှာချေ။

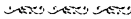

အစွမ်းမရှိသူသည် လူမဟုတ်
မိခင်၏ ကျင့်ကြီးသာ

ဒါနေ တပသီ သူရေစ၊ ယဿ န ပဋိတံ မဇော၊
ဝိဇ္ဇာယ အတ္တလာဘေ စ၊ မာတု ရုစွာရမေဝ သော။
ယဿ-ကိုယ်နေပသွက်၊ ဝိတ်မထက်ဘဲ၊ သက်သက်အောက်
ကျသဘောက် ဘဝဖြင့်၊ နောက်ကနေရိုး၊ အကြင် သတ္တဝါဖျိုး၏၊
ပဇော-အကြံလည်းတုံး၊ ဉာဏ်လည်းပြုန်းလျက်၊ လုံးလုံးညံ့ဖျင်း၊
ဝိတ်ဘတ်ရင်းသည်၊ ဒါနေ-ခွင့်ကြံပေးကမ်း၊ လှူဒါန်းရမည့် အခန်း
၌လည်းကောင်း၊ တပသီ-ငါးပါးရှုမ်းပါး၊ ဥပုသ်များ၌၊ ဝတ်စားဦး
ခြံ၊ ကျင့်ကြံ ကြီးကုတ်၊ အားထုတ်ဖို့ အချက်၌ လည်းကောင်း။

သူရေ စ-ရဲမာန် ရဲသွေး၊ ရဲရုပ်မွေးလျက်၊ ရဲဆေးမတောင်း၊ သူရဲ
 ကောင်း လုပ်ရမည့် အရေး၌လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ-အသက်မွေး
 ဝမ်းကျောင်း၊ ပညာကောင်းကို၊ စုဆောင်းစင်ဖြူ၊ သင်ယူရာအခန်း
 ၌လည်းကောင်း၊ အတ္တလာဘေ စ-ခြံတောင်ပုံပြု၊ ပျားအုံရှုလျက်၊
 အတုမြင့်ခေါင်၊ ဥစ္စာရအောင် ရှာမှု၌လည်းကောင်း၊ န ပဋိတံ-စွဲ
 မြဲနိုင်ကြ၊ အရှည်ခံအောင်၊ တည်တံ့ပုံသေ၊ မရှိနိုင်ချေ။ သော
 သတ္တော-ကိုယ်နေမသွက်၊ စိတ်မထက်ဘဲ၊ သက်သက်အောက်ကျ၊
 သဘောက်ဘဝဖြင့်၊ နောက်ကနေရိုး၊ ထိုသတ္တဝါမျိုးသည်၊ မာတု
 ရုစ္စာရမေဝ-လူစစ်မဟုတ်၊ ဝမ်းဝယ်ရှုပ်သဖြင့်၊ ထုတ်လိုက်အပြင်၊
 ဟင်--မိခင်၏ အညစ်အကြေးပါတကား။

မှက်ချက်။ ။ စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းမှုစသော ကိစ္စတစ်ခု၌ မမြဲမစွဲ မထက်
 မြက်သူသည် မိခင်၏ သားကောင်းရတနာ မဟုတ်ပါ။ ဝမ်းထဲ
 မှာရှုပ်သဖြင့် အပြင်သို့ ထုတ်လိုက်သော မစင် အညစ်အကြေး
 သာဖြစ်ပါသည် တဲ့။

မဂ္ဂင်ယာဉ်ပျံတော်ကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ပါ

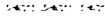
တေဒတ္တနိသမ္ဘူတံ၊ ဗြဟ္မယာန.မနုတ္တရံ၊

နိယုန္တိ ဓီရာ လောကမှာ၊ အညဒတ္တု ဇယံ ဇယံ။

အတ္တနိသမ္ဘူတံ-ကိုယ်တိုင်ကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်သဖြင့်၊ သရုပ်
 မှန်စွာ၊ ဖြစ်ပေါ်၍လာနိုင်ပေထသော၊ အနုတ္တရံ-လောကီယာဉ်သာ၊
 မယှဉ်သာအောင်၊ လွန်စွာမြတ်မွန်၊ တုဘက်လည်း လွန်ပေထသော၊
 တေံ ဗြဟ္မယာနံ- လှပတည်ကြည်၊ လိမ္မာရည်ဖြင့်၊ အညီတင့်က၊

အသင့်စီးရန်၊ အနီးခံသဖြင့်၊ ရှစ်တန်အကျော်၊ ပဂ္ဂင်တည်းဟူသော
 ယာဉ်ပျံတော်ကြီးသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ-ဘုရားသာသနာ၊ ပွင့်သောခါ
 ဝယ်၊ ကောင်းစွာ မြိုင်မြိုင်၊ ရရှိနိုင်ပါပေ၏။ ဇေတန ယာဇနန-
 ဤကဲ့သို့လျှင်၊ ကိုယ်ပိုင်ယာဉ်ဟု၊ ပဂ္ဂင်တရား၊ ပြတ်ရှစ်ပါးဖြင့်၊ ဝိရာ-
 ဘုရားပစ္စေကာ၊ အနိယာအပေါင်း၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
 အညဒတ္တ-အမှန်စင်စစ်၊ ပဆုတ်နစ်ကြကုန်ဘဲသာ၊ ဇယံ-အောင်
 သင့်အောင်ရာ၊ ကိလေသာဟု၊ လွန်စွာပြင်းထန်၊ အတွင်းရန်ကို၊
 ဇယံ ဇယန္တာ-မဂ်လေးအောက်ထက်၊ အမြောက်ဝက်ဖြင့်၊ ဖျောက်
 ပျက် သတ်ညှင်း၊ အောင်တပ်ခင်းကြကုန်လျက်၊ လောကပုာ-
 ကျင်လည်ပြောင်းပြန်၊ ဗလောင်းဆန်အောင်၊ ကောင်းရန်လွတ်ကင်း၊
 ဝဋ်အတွင်းမှ၊ နိယျန္တိ-ဝိဋ္ဌာန်သလောက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်၊
 ထွက်မြောက်တော်မူကြလေကုန်သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ လှည့် တည်ကြည်သော လိမ္မာသော သူသည် ယာဉ်ပျံကို
 စီးဖို့ရန် လျော်ကန်သကဲ့သို့၊ သီလရှိ၍ သမာဓိဖြင့် တည်
 ကြည်ကာ ဝိပဿနာ ပညာရှိသူသာ ပဂ္ဂင်ယာဉ်ပျံကို စီးနိုင်ပါ
 သည်။

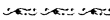
သီလအကျိုးကို ကုန်ဘောင်မပြောနိုင်

သာသနေ ကုလပုတ္တာနံ၊ ပတိဋ္ဌာ နတ္ထိ ယံ ဝိစာ၊
 အာနိသံသပရိစ္ဆေဒံ၊ တဿ သီလဿ ကော ဝဒေ။

သာသနေ-ကမ္ဘာ့ကမ္ဘာ၊ လွန်လေပ်လည်း၊ တစ်ခါတစ်ပန်၊ ကြံ
 ရန်ခဲကပ်၊ အပြတ်ရတနာ၊ သာသနာခတိကြီး၍ ကုလပုတ္တာနံ-
 ပျိုရိုးကိုလှင့်၊ အင့်တင့်၍၊ ဆင့်ဆင့်ကြီးစား၊ အပိုးသားအပိုးသိုး

တို့၏။ ယံ သီလံ-စတုပါရီ၊ သုဒ္ဓိလေးဖြာ၊ သိက္ခာညီမျှ၊ အကြင်
 သို့သောသီလကို၊ ဝိနာ-ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ မစောင့်သုံးဘဲ၊ ရွံ့မှန်း
 သောအား၊ ကြဉ်ဖယ်ထား၍၊ ပတိဋ္ဌာနတ္ထိ-သမာဓိပညာ၊ တက်ဖို့
 ငှာလျှင်၊ တည်ရာအနေ၊ မရှိနိုင်တော့ချေ။ တဿ သီလဿ-
 သမာဓိကောင်း၊ ပညာကောင်းဖို့၊ အကြောင်းရင်းမှန်၊ ထိုအခြေခံ
 သီလ၏။ အာနိသံသပရိစ္ဆေဒံ-ဤဘဝ နောက်ဘဝ၊ အကျိုးရမည့်
 မုချဆက်ပွား၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကော-နတ်နှင့်လူဝယ်၊ ဘယ်သူ
 တစ်ယောက်သည်၊ ဝဒေ-အကုန်အစင်၊ စုံအလင်ဖြင့်၊ ခုံမင်သော
 မန၊ သဘောကျအောင်၊ ပြောပြနိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

မှတ်ချက်။ ။ သာသနာတော်၌ သီလသည် အခြေခံ ဖြစ်၏။ သီလ
 စင်ကြယ်သူမှာအလိုလို သမာဓိဖြစ်၍ စိတ်တည်ကြည်၏။ သမာဓိ
 ဖြင့် တည်ကြည်နေသူမှာ ရုပ်နာမ်တို့ အပေါ်၌ စိစစ်စဉ်းစားသော
 ယုတ္တိဗျူဟာတို့၏ ထိုဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန်လာသော
 အခါ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်နိုင်၏။ မဂ်ဉာဏ်
 ဖိုလ်ဉာဏ်ကိုရလျှင် ကေနိ သုဂတိဘဝသို့ရောက်ရ၏။ ထို့ကြောင့်
 သီလ၏အကျိုးကား “ မည်၍မည်မျှ ” ဟု ပိုင်းခြား၍ မျ၊ မဇေတွက်
 နိုင်အောင် ကြီးလှပေသည်။

ကန်တော့ လာသောအခါ
ဆုပေးသောဂါထာ

ဣန္ဒြိတ် ပတ္တိတ် တုယံ၊ ဝိပုမေဝ သမိဇ္ဈာ၊
သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ကပ္ပါ၊ စန္ဒော ပနုရသော ယထာ။

တုယံ-အပတယန၊ မြတ်ပုညကို၊ ကာလအားလျော်၊ ပြုကျင့်
ပေါ်ရပေသော သင်အပျိုးသမီး၏(သင်အပျိုးသား၏)၊ ဣန္ဒြိတ်-
ဝိတ်ပြင်ရည်ဝူး၊ အထူးလိုအပ်၊ ဆုလာဘ်ရတနာ၊ အပြာပြာသည်
လည်းကောင်း၊ ပတ္တိတ်-ဝိတ်ပြင်ရည်မှတ်၊ တောင့်တအပ်သည့်၊
ဆုလာဘ်ရတနာ၊ အပြာပြာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိပုမေဝ-ပကြာ
ဝေရ၊ ခဏအတွင်း၊ ချက်ခြင်းသာလျှင်၊ သမိဇ္ဈာ-ကောင်းစွာကုံလုံ၊
ပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ ပနုရသော-ဆယ့်ငါးရက်အရ၊ ဆန်းပကဋ္ဌ၊
တက်ကြွသာယာ၊ အေးမြစွာသော၊ စန္ဒော ယထာ-ရောင်လျှံငြိစွန်း၊
လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗေ သင်္ကပ္ပါ-ဝိတ်ရောက်ယံ့စွတ်၊ လွန်အား
ထုတ်လျက်၊ လောကုတ်လောကီ၊ အကြံအစည်ဟူသမျှတို့သည်၊
ပူရေန္တု-မင်္ဂလာဣဋ္ဌ၊ လိုတိုင်းရလျက်၊ လောက်ကုံလုံ၊ ပြည့်စုံပါ
စေကုန်သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ပစ္စေကပုဒ်၊ အရှင်မြတ်တို့သည် ဒါနဗြူ၍ ဆုတောင်း
လာသအား ၎င်း ဂါထာဖြင့် ဆုပေးတော် မူကြသကဲ့သို့၊ အရာ
သဟား လကြီး သုပပျားလည်း ပုဂ္ဂလ် ကန်တော့လာ သအား
၎င်း ဂါထာဖြင့် ဆုပေးနိုင်သည်

မြင်ဟာသို့ "အလိုလိုအပ် တောင့်တအပ်၍ ကောင်းမြတ်သော အကြံအ
စည်သည် လအင်း ခဏ ကော်လေ၍ လပမ်းပြည့်သကဲ့သို့ အား
နှင့် အကုန်အစင် ပြည့်စုံသောတည်း" ဟုဆိုလိုသည်။

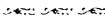

လောက၌ မိမိကိုယ်သာ အချစ်ဆုံး

အတ္တာနံ ဝေ ပိယံ ဇညာ၊ ရက္ခေယျ နံ သုရက္ခိတံ၊
တိဏ္ဏံ.မညတရံ ယာမံ၊ ပဋိဇဂ္ဂေယျ ပဏ္ဍိတော။

အတ္တာနံ-ဘဝဖန်ခါ၊ သံသရာ၌၊ ငါ့ဟု စွဲဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပိယံ-အရင်းစစ်လျှင်၊ ပြစ်မတင်ဘဲ၊ နှစ်စဉ်မမှန်း၊ အချစ်ခင်ဆုံးဟူ၍၊ ဝေ ဇညာ-အခါအခါ၊ အရာရာဝယ်၊ စာနာထောက်ထား၊ အကယ်၍ နားလည်းငြားအံ့၊ ဝေသတိ-ကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အခင်မင်ဆုံး၊ အချစ်ဆုံးဟု၊ လုံးလုံးခွဲခြား၊ နားလည်သည်ရှိသော်၊ နံ အတ္တာနံ-ခုလဲ ကိုယ့်ကိုယ်၊ နောင် ကိုယ့်ကိုယ်ဟု၊ သို့ကလို သိရှိထို မိမိကို၊ သုရက္ခိတံ-တရားကြောင်းရာ၊ မစောင်းပါဘဲ၊ ကောင်းစွာမပြတ်၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ ရက္ခေယျ-သတိတရား၊ လက်ကိုင်ထား၍၊ မခြားပုံသေ၊ စောင့်ရှောက်ပေရာ၏။ ပဏ္ဍိတော-ပြုသမျှအသစ်၊ ဖြစ်သမျှအဟောင်း၊ မကောင်းလဲငါ၊ ကောင်းလဲ ငါဟု၊ ကောင်းစွာမြင်သိ၊ ပညာရှိသည်၊ တိဏ္ဏံ-နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်၊ သင့်အောင်ဆစ်၍၊ သုံးရစ်ပိုင်းခြား၊ အရွယ်သုံးပါးတို့တွင်၊ အညတရံ ယာမံ-ယုတ်စွာအဆုံး၊ နောက်ပိတ်တုံးဟု၊ ခေါ်ထုံးအရ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်ကို၊ ပဋိဇဂ္ဂေယျ-အပြစ်မနှော၊ စင်းလုံးချောအောင်၊ ဆေးကြော သုတ်သင်ရာသတည်း။

မှတ်ချက်။ ။မိမိကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးဟု နားလည်လျှင် ဤတစ်ဘဝ၌ တွေ့ရသူများ အပေါ်ဝယ် ဝတ္တရားကျေအောင် ဆောင်ရွက်၍ မိမိအတွက် ပါရမီတိုးပွားအောင် ကြိုးစားသင့်ကြသည်။

သာသနာရေး မြှော်တွေး၍
အဓိဋ္ဌာန်ပြုချက်

သစေ အာဒိစ္စဗန္ဓုဿ၊ ဟေဿံ သာသနထမ္ဘကော၊
ယုဒ္ဓေ ဘယာ ပမုတ္တာမိ၊ နော စေ နာ.မိ ပမုတ္တကော။

အာဒိစ္စ ဗန္ဓုဿ-နေနတ် နွယ်ပွား၊ ဘေးတော်ဘုရား၏၊
သာသနထမ္ဘကော-သုံးရပ်သာသနာ၊ စည်ပင်သာအောင်၊ ကောင်း
စွာမြင့်ကူ၊ ထောက်ခိုင်သူသည်၊ သစေ ဟေဿံ-ရှေးပါရမီ၊ ပါခဲ့
ပြီကြောင့်၊ စုံညီမြတ်လေး၊ အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်သေးအံ့၊ ယုဒ္ဓေ-
ဥရောပနှင့်၊ အာရှမကျန်၊ နိုင်ငံအားလုံး၊ မီးဟုန်းဟုန်းစွဲ၊ ဤစစ်ပွဲ
၌ဘယာ-အမြောက် ဗုံးဆန်၊ လက်နက်ဒဏ်ဟု၊ ရန်မာန်မကောင်း၊
ဘေးအပေါင်းမှ၊ ပမုတ္တာမိ-ကံ ဉာဏ် ဝီရိယ၊ သုံးပျိုးမျှသဖြင့်၊
လုံးဝသန်ရှင်း၊ လွတ်ကင်းပါရစေသတည်း။ နော စေ ဟေဿံ-
သာသနဒါယာဒါ၊ ပြင်လောက်ရာသည့်၊ ဇာတာတော်တွင်၊ ကံပ
ယှဉ်ပါမူကား။ နာ.မိ ပမုတ္တကော-အမြောက် ဗုံးဆန်၊ လက်နက်
ဒဏ်မှ၊ လွတ်ရန်မမျှော်၊ ခဏတော် တစ်ဇာတ်သိမ်း၍ အေးငြိမ်းရ
စေသော်။

မှတ်ချက်။ ။ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက သာသနာ့ကော်ကို ပြုစုလို
သော ဆရာ ဒကာတို့သည် ဤနည်းအားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ကြ
လေသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ-ကမ္ဘာစစ်အတွင်း၌ ငွေရတနာ၊ ဗုံးခဲတို့
ရငွေသော်လည်း ငါသည် သာသနာ့တော်ကို အောက်ခံဖို့ရှိသော
ဒါယကာ၊ ပြုစုနိုင်သော ဆရာဖြစ်ဖို့နှင့် ကံပရဲ့ ဤစစ်အားပု
လွန်နိုင်စေ ကံပပိုင်ကား ကျွန်ုပ်တို့မျှော်စင် တစ်ဇာတ်
သိမ်း၍ အေးငြိမ်းစွာ ပံ့ပိုးနိုင်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ မာရ်နတ်ကို
အောင်တော်မူပုံ

ဂိရိမေခလ.မာရဋ္ဌံ၊ သဟဿဗာဟုနိဗ္ဗိတံ၊
သသေနံ မာရံ ဇိတော.သိံ၊ ဇိနော ဒါနာဒိတေဇဿ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု တေ ဇယမင်္ဂလံ။

ဇိနော-တွင်းပြင်နှစ်တန်၊ သူပုန်ရန်ကို၊ ပယ်လှန်တွန်းနှင်၊
အောင်ပွဲရှင် ဘုရားသည်၊ ဂိရိမေခလံ-တောင်ကြီးသဖွယ်၊ ကြီး
ကျယ်မြင့်ခေါင်၊ ဂိရိမေခလာ ဆင်ပြောင်ကို၊ အာရဋ္ဌံ-အရှက်မဆီး၊
ရမ္မက်ကြီးဖြင့်၊ တက်စီး၍လာထသော၊ သဟဿ ဗာဟုနိဗ္ဗိတံ-
လက်ရုံးနှစ်ဘက်မျှ၊ အားမရ၍၊ များလှလေအောင်၊ လက်ရုံးတစ်
ထောင်ကိုလည်း ဖန်ဆင်းထသော၊ သသေနံ-ရှေ့ရော ဝဲယာ၊ ဆယ့်
နှစ်ယူဇနာနှင့်၊ စကြဝဠာထိ၊ နောက်မှာပြည့်လှောင်း၊ စစ်သည်
တော်အပေါင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မာရံ-ဗောဓိပင်တွင်း၊ ပလ္လင်ရင်း
သို့၊ ကပ်ချဉ်းဖျက်ဆီး၊ မာရ်နတ်ကြီးကို၊ ဒါနာဒိတေဇဿ-ဒါန
စသည်၊ ပါရမီအများ၊ တန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဇိတော အာသိ-လက်နက်
မကိုင်၊ ရန်မပြိုင်ဘဲ၊ အနိုင်ကိုယူ၊ အောင်မြင်တော်မူခဲ့ရပေပြီ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-လက်နက်စုံခင်း၊ မာရ်နတ်မင်းကို၊
အလျင်းလက်နက်၊ မကိုင်လျက်သာ၊ မြတ်စွာဇိနော်၊ အောင်တော်
မူကြောင်း၊ ဤ ကောင်းသောသစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ-ဘုရား
အောင်ပုံ၊ ကြည့်ယုံပေတောင်း၊ အသင် သူတော်ကောင်းအား၊
ဇယမင်္ဂလံ-တွင်းပနှစ်တန်၊ ရန်မာရ်အပေါင်း၊ အောင်ကြောင်း
အောင်ရာ၊ မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ယနေ့ ယခု၊ အပြု၍၊ ဝုဋ္ဌ
ကုံလုံ၊ ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

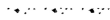
ဗုဒ္ဓပြတ်စွာ၏

အာဠာဝကကို အောင်တော်မူပုံ

မာရတော သာတီရေကံပိ၊ အာဠာဝကာဘိယုဇ္ဈိကာံ၊
အကွမံ ခမမာနောဝ၊ ဖိနော ဖိတော.သိ ခန္တိယာ။

မာရတောပိ-ခြောက်ထပ်နတ်မျိုး၊ သူ့တန်ခိုးဖြင့် လွမ်းမိုးပိုင်
နင်း၊ မာရ်နတ်မင်းထက်လည်း၊ သာတီရေကံ - မလ္လာပဂ္ဂပ်၊
နောက်မဆုတ်လို၊ ပိုမိုလွန်ကဲ၊ ဇွဲကောင်းကောင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
အဘိယုဇ္ဈိကာံ-လက်နက်မျိုးစုံ၊ တန်ခိုးစုံဖြင့်၊ အဟုန်ပြင်းပြင်း၊ ဝစ်
ထိုးခြင်း ရှိထသော၊ အကွမံ-သည်းမခံပူ၊ ရန်ကောင်ပြု၍၊ အံတုပက်
လာ၊ ကြောက်ပွယ်ရာကောင်းထသော၊ အာဠာဝကံ-အာဠာဝက၊
ပည်နာမဖြင့်၊ ယက္ခဦးစီး၊ ဘီလူးကြီးကို၊ ဖိနော-ပွဲတိုင်းပရောင့်၊
နွဲတိုင်းအောင်၍၊ ထိပ်ခေါင်ထင်ပေါ်၊ ပြတ်ဖိနော်သည်၊ ခန္တိယာ-
ဘဝသံသရာ၊ အထုံပါသည်၊ ရှည်ကြာဆက်ဆက်၊ သည်းခံခြင်း
တည်းဟူသော လက်နက်တော်ကြီးဖြင့်၊ ခမမာနောဝ-ကရုဏာရင်း၊
ပေတ္တာသွင်း၍၊ အညှင်းကြည်ဖြူ၊ သည်းခံတော်မူလျက်သာလျှင်၊
ဖိတော အာသိ-သောတာပန်လောက်၊ အပြစ်ရောက်အောင်၊
တောင့်ရှောက်ကယ်တင်၊ အောင်မြင်တော်မူခဲ့ရလေပြီ။

တောနု သုဝဇ္ဇနု-အာဠာဝကမည်ဟီး၊ ဘီလူးကြီးကို၊ အပြီး
ကယ်တင်၊ အောင်မြင်တော်မူကြောင်း၊ ဤ ကောင်းသော သစ္စာ
ဝကားကြောင့်၊ တေ-ဘုရားအောင်ပုံ၊ ကြည်ယုံပေမောင်း၊ အသင်
သုတော်ခကောင်းအား၊ ယေမာလံ-တွင်းပုန်းအနား၊ ရန်ကောင်အပေါင်း၊
အောင်ကြောင်း အောင်ရာ၊ မင်္ဂလာသည်၊ တောကျ-မလ္လာပဂ္ဂပ်၊
အောင်၍၊ ရန်ကောင်၊ ပြည့်စုံပါဝေသဘည်း။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏

နာဠာဂီရိဆင်ကို အောင်တော်မူပုံ

သုဒါရုဏံဝ ဒါဝက္ခိံ၊ နာဠာဂီရိံ ဂဇတ္ထမံ၊
မေတ္တာဒကံ သိဉ္စိတွာန၊ ဇိနော ဇိတောသိ တေဇော။

ဒါဝက္ခိံ-တောလုံးကုန်အောင်၊ ရဲရဲပြောင်ညီး၊ တောလောင်မီး
ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏံ-ဒေဝဒတ်ဉာဏ်၊ ဆင်ထိန်းဖန်၍၊ အကြဲပက်စက်၊
အရက်ကိုတိုက်၊ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း၊ အလွန် ကြမ်းတမ်းစွာထ
သော၊ ဂဇတ္ထမံ-အရက်သေစာ၊ မတိုက်ပါလျှင်၊ ရတနာဝင်၊ ဘုရင်
တက်စီး၊ ဆင်မြတ်ကြီးလည်း ဖြစ်ပေထသော၊ နာဠာဂီရိ-ရှေးရှု
ပြေးကာ၊ နင်းဖို့လာသည့်၊ နာဠာဂီရိ၊ မည်ရှိကျော်ဟီး၊ ဆင်ပြောင်
ကြီးကို၊ ဇိနော-ပွဲတိုင်းမရှောင်၊ နွဲ့တိုင်းအောင်၍၊ ထိပ်ခေါင် ထင်
ပေါ်၊ မြတ်ဇိနော်သည်၊ မေတ္တာဒကံ-ကမ္ဘာလောင်မီး၊ ဒေါသကြီး
လည်း၊ အပြီးအေးပေ၊ မေတ္တာရေကို၊ သိဉ္စိတွာန-ကျမ်းမာ ချမ်း
သာ၊ စန်းပမာသို့လွှမ်းကာ ဆက်ဆက်၊ ဖြန်းကာပက်၍၊ တေဇော-
မေတ္တာတန်ခိုး၊ အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ ဇိတောအာသိ-အကြမ်း စုပျောက်၊
အနုရောက်အောင်၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်၊ အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပေပြီ။

တေဇော သစ္စဝဇ္ဇေန-ဒေါသပြင်းစွာ၊ ဆင်နာဠာကို၊ မေတ္တာရေ
ချမ်း၊ ပက်ကာဖြန်း၍၊ အေးချမ်းကြည်လင်၊ အောင်မြင်တော်မူ
ကြောင်း၊ ဤကောင်းသော သစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ-ဘု
ရားအောင်ပုံ၊ ကြည်ယုံပေတောင်း၊ အသင် သူတော်ကောင်းအား၊
ဇယမင်္ဂလံ-တွင်းပနှစ်တန်၊ ရန်မာရ်အပေါင်း၊ အောင်ကြောင်း
အောင်ရာ၊ မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ယနေ့ ယခု၊ အစပြု၍၊ စုစု
ကုံလုံ၊ ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏

အင်္ဂုလိမာလကို အောင်တော်မူပုံ

ခင်္ဂု ဥက္ခိပမာနံဝ၊ သုဒါရဏံ ဘိဓာဝိတံ၊

တိယောဇနံ ဇိနော.ဂုံလိ-မာလံ ဇိတော.သိ ဣဒ္ဓိယာ။

ခင်္ဂု ဥက္ခိပမာနံဝ-သန်လျက်စား၊ လက်၌ထား၍၊ ကြွားကြွားစွင့်စွင့်၊ ဝင့်ကာ ဝင့်ကာ၊ မြှောက်ချီလျက်သာလျှင်၊ သုဒါရဏံ-တွေ့ရာမချွင်း၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဖို့၊ အတင်းလိုက်ကာ၊ ကြမ်းတမ်းစွာထသော၊ တိယောဇနံ-ဘုရားသခင်၊ မြင်လျှင် မြင်ခြင်း၊ ကပ်ချဉ်းဖို့ရာ၊ သုံးယူနောတိုင်တိုင်၊ အဘိဓာဝိတံ-အဟုန်ပြင်းပြင်း၊ အကုန်နင်း၍၊ အတင်းစိုက်ကာ၊ လိုက်၍လာသော၊ အင်္ဂုလိမာလံ-ဖြတ်၍စုပေါင်း၊ လက်ချောင်းပန်းသွင်၊ ကိုယ်ဝယ်ဆင်ဖြန်း၊ အင်္ဂုလိမာလ မည်သော ဓားမြကြမ်းကြီးကို၊ ဇိနော-အင်္ဂုလိမာလ၊ မကပြင်းထန်၊ အတွင်းရန်ကို၊ ငကန်အောင်ပြီး၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်ဖြတ်ကြီးသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ-အင်္ဂုလိမာ၊ အပြေးလာလည်း၊ ကောင်းစွာမမှီရန်၊ စိမ့်အပ်သောတန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ဇိတော အာသိ-ရဟန္တာကြီး၊ ဖြစ်အောင်နည်းဖြင့်၊ အပြီးဆောင်တင်၊ အောင်မြင်တော်မူရလေပြီ။

တောနု သစ္စဝဇ္ဇေန-အင်္ဂုလိမာလ၊ မည်မှာမမြင့်၊ ဓားမြသရမ်း၊ အလွန်ကြမ်းလည်း၊ အခွမ်းကင်းစင်၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ ဤကောင်းသောသစ္စာခကားကြောင့်၊ တေ-ဘုရားအောင်ပုံ၊ ကြည့်ယုံပေတောင်း၊ အသင်သုတော်ကောင်းအား၊ ဇယမင်္ဂလံ-တွင်းပန်းစာန်၊ ရန်မာန်အပေါင်း၊ အောင်ကြောင်းအောင်ရာ၊ မင်္ဂလာသည်၊ ဟောဟု-ယနေ့ ယခု၊ အပြေ၍၊ စုစု ကုံလုံ၊ ပြည့်စုံပါစေသတည်း

အရိယာ၊ ပုထုဇဉ် အမြင်မတူ

သဒေဝကဿ လောကဿ၊
ဇေတ ဝေါ သုခသမ္ပတာ၊
ယတ္ထ စေတေ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
တံ တေသံ ဒုက္ခသမ္ပတံ။

သဒေဝကဿ-ဗြဟ္မာ သိကြား၊ နတ်အများနှင့်၊ တကွဖြစ်
သော၊ လောကဿ-ပုထုဇဉ်ဟု၊ ဉာဏ်မြင်ပေတုံး၊ တစ်လောက
လုံးသည်၊ ဇေတ-ရူပ သဒ္ဒ၊ စသည့်အာရုံ၊ ဤ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊
သုခသမ္ပတာ-ချမ်းသာဖွယ်တောင်း၊ အကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်
ပြီ၊ ယတ္ထ-အရိယာအများ၊ အလွန် လေးစားသည့်၊ တရားမျက်
ရှင်၊ အကြင်သို့သော၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဇေတ-ရူပ သဒ္ဒ၊ စသည့်အာရုံ၊
ဤ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ-ကွယ်ပျောက်ချုပ်ငြိမ်း၊ ရုပ်သိမ်း
ရလေကုန်၏၊ တံ စ-ကာမဂုဏ်အားလုံး၊ ပြုတ်ပြုတ် ပြုန်းလျက်၊
ဆုံးရာအမှန်၊ ထို နိဗ္ဗာန်ကိုကား၊ တေသံ-ထို ဉာဏ်မြင်ပေတုံး၊
ပုထုဇဉ် အားလုံးတို့သည်၊ ဒုက္ခသမ္ပတံ-ခံစားဖွယ် အချက်၊ ကင်း
သည့်တွက်ကြောင့်၊ သက်သက်ရှုတ်ချ၍၊ ဒုက္ခဟု သမုတ်အပ်လေ
သတည်း။ (ဇေတ ဝေါ၌ ဝေါအတွက် အနက်မရှိ)။

ကျောချင်းကပ်ယှဉ် ပြေးကြဘင်သို့

သုခံ ဒိဋ္ဌမရိယေဘိ၊ သက္ကာယဿ နိရောဓနံ၊
ပစ္စနိကမိဒံ ဟောတိ၊ သဗ္ဗလောကေန ပဿတံ။

သက္ကာယဿ-ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ထင်ရှားဘိတောင်း၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ အပေါင်း၏။ နိရောဓနံ-ကင်းပျောက်ချုပ်ငြိမ်း၊ ရုပ်သိမ်းရာဖြစ်သော၊ သုခံ-နိဗ္ဗာန်ဓာတ်၊ ချမ်းသာမြတ်ကို၊ အရိယေဘိ-အရိယာအရှင်၊ သူတော်စင်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌ-ဉာဏ်ဝကျဖြင့်၊ ရေငုထင်ထင်၊ သိမြင် အပ်ပေပြီ၊ ဣဒံ-များပုထုဇဉ်၊ ဉာဏ်အမြင်ဖြင့်၊ မမြင်နိုင်တန်၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတံ-တပ်အပ်ထင်ထင်၊ ကိုယ်တိုင်မြင်သည့်၊ အရှင် အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့မှာ၊ သဗ္ဗလောကေန-အဝိဇ္ဇာပုံး၊ တဏှာ တုံးဟု၊ အားလုံးလောက၊ ဟူသမျှနှင့်၊ ပစ္စနိကံ ဟောတိ-ကျော ချင်းကပ်ယှဉ်၊ ပြေးကြအင်သို့၊ အစဉ်ဆက်ဆက်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အနေ၊ ဖြစ်ရလေတော့ သတည်း။

(သဗ္ဗာယတနသံယုတ်၊ ဒေဝဒဟဝဂ်)။

သဗ္ဗညုဉာဏ်တော် ဝမ်း သုံးပေါ်

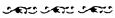
ဇာနိတဗ္ဗံ ပဇာနာတိ၊
ဒေသိတဗ္ဗမ္ပိ အာသယံ၊
ဒေသကော ယေန ဉာဏေန၊
ဒေသေတု တဿ တေဓသာ။

ဒေသကော-နည်းပုန်လမ်းကျ၊ ဟောညွှန်ပြသည့်၊ ဒေသက ထွတ်တင်၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ပြတ်သည်၊ ယေန ဉာဏေန-

အပေါင်းဂုဏ်အင်၊ ကြောင်းစုံလင်မှ၊ အကြင်ဖြစ်ပေါ်၊ သဗ္ဗညုတ၊
 ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဇာနိတဗွဲ-သိဖွယ်အများ၊ ဥေယျတရားကို၊
 ပဇာနာတိ-ဆုံးစကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူပါပေ၏။ ဒေသိတဗ္ဗမ္ဘိ-
 ဟောပြစဖွယ်၊ သွယ်သွယ် များဖျင်၊ တရားဆင်နည်းကိုလည်း၊
 ပဇာနာတိ-ဆုံးစကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူပါပေ၏။ အာသယံ-သိန်း
 သန်း ကုဋေ၊ များဝေနေ၏၊ ထွေထွေဆန္ဒ၊ အဇ္ဈာသယကိုလည်း၊
 ပဇာနာတိ-ဆုံးစကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူပါပေ၏။ တဿ-ပါရမီအ
 ပေါင်း၊ ဆင့်ဆင့်လောင်းသည့်၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပေါ်၊ ထိုသဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်၏။ တေဇသာ-အစွမ်းသုံးဖော်၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊
 ဒေသေတု-ထိုထိုကိစ္စ၊ မမှားရအောင်၊ နိစ္စပုံသေ၊ ညွှန်ပြ
 တော်မူပါစေသတည်း။

- မှတ်ချက်။ ။(၁) သိစရာတွေ အကုန်လုံးသိတဲ့ အစွမ်း။
 (၂) တရားအမျိုးမျိုး အတွက် ဟောပုံ ဟောနည်း
 အမျိုးမျိုး တီထွင်နိုင်တဲ့၊ စိစဉ်နိုင်တဲ့ အစွမ်း။
 (၃) သတ္တဝါတွေရဲ့ စိတ်ကြိုက် အလိုဆန္ဒ အဇ္ဈာသယ
 ကို သိနိုင်တဲ့ အစွမ်း။ ဤကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 တော်၏ အစွမ်းသုံးဖော်တည်း

အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထတိုင်း ရွတ်ပတ် ပွားများရန်
မေတ္တာဗို့ ဂါထာ

ပဇာ သဗ္ဗာ သုဿယန္တ၊
ဝုဋ္ဌဟန္တ၊ သုမဂ်လာ၊
ဒူသေန္တ၊ ဒုဂ္ဂတိံ ဂါမိံ၊
ပူရေန္တ၊ သဗ္ဗပါရမီံ။

ပဇာ သဗ္ဗာ-ကိုယ်စိကိုယ်င, ကိုယ်ဒေသ၌, ပျော်ကြစပ်ရာ,
သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့သည်၊ သုဿယန္တ၊-အိပ်ပက် ယာပက်, ကောင်း
စွာမက်၍, နှစ်သက်ကြည်သာ, အိပ်စက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။
သုမဂ်လာ-မဂ်လာ ကျက်သရေ, ယှက်ဝေလန်းသဖြင့်, စမ်းပွင့်ကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဋ္ဌဟန္တ၊-ကောင်းစွာဖိုးသောက်, အလင်းရောက်
လျက်, ထမြောက် နိုးကြားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ဒုဂ္ဂတိံ ဂါမိံ -
အပါယ် ဒုဂ္ဂတိံ, ရောက်မည့်အကြောင်း, မကောင်းညစ်ဆိုး, ဒုစ
ရိုက်မျိုးကို၊ ဒူသေန္တ၊-သူတော်လက်နက်, တရားစက်ဖြင့်, ဗြိဗျက်
နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။ သဗ္ဗပါရမီံ-အလောင်းအလျာ, ပြည့်
ကောင်းရာသည်, သုံးမြာဆယ်လီ, ပါရမီအပေါင်း, အကျင့်ကောင်း
ကို၊ ပူရေန္တ၊-တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်, ရင့်ထက် ရင့်အောင်,
ပလင့်ပုံသေ, ပြည့်ကျင့်နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

ဂါထာပေါင်းချုပ် ပြီးပြီ။

